Țara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Monitorizarea excesivă a României de către şefii Consiliului Europei pag. 5

Necesitatea creerii unei linii verzi dintre cele două blocuri: NATO- EUROPA „VIA“ SUA în confruntarea cu marea armată rusă din est pag. 7

Bilanț zbuciumat la un an de guvernare PSD - ALDE pag. 6

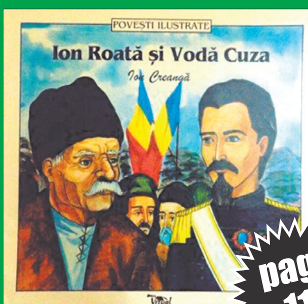

REFLECTOR argeşean

ISSN 1843 - 0392 ● ISSN-L 1843 - 0392 ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: Dumitru BOȚILĂ ● Anul XII - Nr. 360 - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● 22 ianuarie - 5 februarie 2018 ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE NU A FOST O DORINȚĂ „GEO-POLITICĂ EUROPEANĂ“ CI O DORINȚĂ MILENARĂ A POPORULUI ROMÂN, DE LA BUREBISTA ŞI DECEBAL ŞI PÂNĂ LA CUZA

pag. 11

Preşedintele Chinei a cerut armatei să fie pregătită de război

pag. 18

EDITORIAL

Eveniment important „în viața dacilor liberi“

LIVIU DRAGNEA A ÎNFIINȚAT „REPUBLICA VLAŞCA ŞI TELEORMANUL“

Dacă în istorie, mai în glumă, mai în serios, există un nou stat care a purtat denumirea de **„Republica de la Ploieşti“**, înființată de naționalişti ploieşteni, de ce să nu existe şi pe timpul guvernării domnului Dragnea o republică după chipul şi asemănarea domniei sale. Sigur că ceea ce se întâmplă în prezent nu este doar o glumă ci un lucru foarte serios care afectează viața celor 20 de milioane de români. Tot aşa de sigur este că la început de an 2011, când aveam de dezbătut şi sărbătorit cel mai important eveniment al secolului XX, fiind vorba despre centenar, stânga românească o ia razna. Aceasta cu toate „măreţele realizări“ privind viața cetățenilor care a fost distrusă aproape în totalitate de actul de la 1 ianuarie 2007 când România, prin minciună, s-a bucurat de faptul că am aderat la Uniunea Europeană. Cu ce preț? Este o altă problemă. Nu am aderat precum „dacii liberi, urmaşii lui Decebal, Mircea, Mihai şi Ştefan cel Sfânt“ ci am aderat ca nişte servitori şi ca o națiune mai mult de mâna a 3-a, ca ultima țară bananieră care s-a dat jos din copac de către englezi, francezi, olandezi, portughezi, care în prezent au devenit şefii noştri.

În Uniunea Europeană România şi-a dat jos totul de pe ea. Ne-am vândut femeile şi copiii, devenind

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 10 34 14 49 30 13

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

„ştergători de rahat“ la foştii întemeietori cu care ne-am luptat în 101-102 şi 105-106. Ne-am vândut pe nimic ştiinţa şi cultura, care în prezent se transformă datorită fenomenului impus de Germania, purtând denumirea de „globalizare“ şi nu în ultimul rând dispărând noţiunea de cetăţean în graniţele unei ţări, aceasta transformându-se în „cetăţean european“. Cine câştigă? Dar mai precis cine pierde? Ţara românească actuală, numită de Dumnezeu „Grădina Maicii Domnului“. O fi bine sau o fi rău? Doar plânsetele generaţiilor viitoare rămase pe aceste meleaguri vor fi plata dezastrului. Sau poate spiritul de sacrificiu al doamnei procuror general Kovesi poate stabili. Aceasta în condiţile în care în România nu mai conduce un guvern ales democratic de Parlament ci „vizionarul DNA“, prin „gurii“ care se adună de peste doi ani pe bulevardele din marile oraşe ale patriei care, în cor sau cu lanterne noaptea, strigă înfocaţi „prin mobilizare din cer“ „TRĂIASCĂ DNA... CARE VINE SĂ VĂ IA!.“ Că o fi bine sau o fi rău doar „gurul Tudor Popescu poate şti“.

Am făcut această precizare pentru că domnul „Cristinel, român de-al nostru“, emite în eter toate prostiile politice despre România, despre clasa politică şi cu precădere, încercând să înjosească politica majoritară de stânga.

Dar să trecem cu mândrie la subiectul Republica „Vlaşca şi Teleormanul“. Pe scurt, stânga a câştigat alegerile nu pentru viziunea politică a domnului Dragnea, cum se spune pe la castelurile politice ale unor organizaţii PSD din ţară. Trebuie precizat faptul că alegerile au fost câştigate de poporul român mobilizat de marea majoritate a primarilor de stânga de pe teritoriul României. Putem spune fără să greşim că stânga românească n-ar fi putut câştiga alegerile fără aportul esenţial al primarilor din comune, în primul rând.

Stânga de la „Vlaşca şi Teleormanul“ moşită de al doilea om din PSD, pe numele său Nicolae Bădălău

Foarte sigur este faptul că 99% dintre români nu ştiu cine este Bădălău, deşi are nume românesc, domnia sa a apărut probabil din spuma apelor Dunării şi nu din spuma apelor Mării precum „sirenele“ din mare. Cum arată la faţă Nicolae Bădălău al nostru, probabil doar Sfântul Petru, „cel care are cheile Raiului“ poate şti. Ne punem fireasca întrebare: „Oare de ce Sfântul Petru actual (domnul Preşedinte Dragnea) l-a ţinut la păstrare pe Nicolae Bădălău şi, dintr-o dată, i-a dat drumul pe piaţa politicii la nivelul cel mai înalt al României?“. Aceasta în condiţiile în care stânga politică românească este deosebit de bogată de nume ilustre ale politicii româneşti, precum Văcăroiu, copilul Vrâncioaiei de la Vrancea, tânărul mic trădător Ponta, cu toată familia sa numeroasă, şi chiar „răstignitul politic de la Argeş“ Constantin Nicolescu, iar numele lor ar putea continua. Dar de Sfântul Bădălău chiar că românii nu au auzit, încât să propună cu „guriţa sa“ de cetăţean de la Giurgiu un prim-ministru pentru românii din toată România, iar aceasta să fie pentru prima dată în istoria de peste două mii de ani „o femeie în carne şi oase cu fustiţă şi sutien“, fără pregătire temeinică, ci doar cu o amărâtă de facultate terminată la „Republica de la Ploieşti“. Aşa, ca să se minune toţi românii, de ce viziune şi înţelepciune dispune „guru de la Teleorman“. El face şi desface totul în ţara asta. De la încheieturile corsetului „doamnei Bombonica“ până la cele mai încurcate iţe ale politicii româneşti, încurcate rău de tot de „înţelepciunea care a dat peste oală“ a domnului Preşedinte, un etnic german care s-a „corcit“ cu o româncă de prin părţile Sibiului. Că o fi bine sau o fi rău doar Bunul Dumnezeu ştie şi trebuie să aibă grijă de români.

Aşa cum ne-am dat în vorbă, cum fac românii iarna la gura sobei, conform spuselor lui „Guru de la Teleorman“ Niculiţă Bădălău, pe româneşte, „**a zis**“: „**aceasta este poruncă domnească de la Centru**“ - o propun pe „**Ileana Cosânzeana**“, de loc de prin părţile „**Paradisului de la Videle**“, pe numele ei Vasilica Viorica Dăncilă. De această dată nu mă mai minunez, pentru că în România, până la Cuza, s-au dat nume trăznite precum: Căcărău, Crăcănatu, Miţa lui Ouatu, Naşparliu din Gârlă şi altele, aşa că, mie personal, îmi este foarte drag numele de Vasilica, pentru că este la început de an cu veselie şi bucurie, apoi mi-e drag de nu mai pot de Viorica care reprezintă o frumoasă floare şi chiar un nume celebru de o rasă bine cunoscută la români. Numele de Dăncilă nu mă impresonează şi nu ştiu dacă are oponent sau vreo asemănare cu vreun savant, om de cultură, membru al Academiei Române, vreun domnitor, etc. Aşa că doamna Dăncilă va rămâne sigur doar cu uimirea celor 22 de milioane de români care, cu stupefacţie, au auzit că în fruntea Guvernului, respectiv a autorităţii publice la cel mai înalt nivel a ajuns, prin propunerea lui Bădălău „o floare“, pe numele ei Vasilica Vioriva Dăncilă.

Mijloacele media sigur că au pus „tunurile“ pe ea cu toate sistemele de radar pe care domnul Dragnea le-a aşezat pentru protecţia domniei sale. Sigur că domnia sa s-a născut, precum „Pruncul Iisus în Ieslea de la Roşiorii de Vede“. Când s-a născut? În anul de graţie 1963, anul de dezgheţ făcut de „Iisus de la Scorniceşti“ pentru

modernizarea României. Poate că dă Dumnezeu şi datorită minţii sale luminate România va scăpa de sub „**suzeranitatea Uniunii Europene**“ cum a scăpat de sub suzeranitatea otomanilor care a ţinut peste 300 de ani, de sub suzeranitatea Imperiului Sovietic Stalinist, care şi acesta a ţinut peste 50 de ani.

Am văzut vârsta care ar trebui să fie „vârsta înţelepciunii“. Că o fi bine sau n-o fi deloc, rămâne de văzut.

Din punct de vedere al pregătirii, „**comedie mare ar spune Nenea Iancu**“, că tot veni vorba de „Republica de la Ploieşti“. Şcoală mare la Polieşti era când a terminat. Pentru că petrolul şi gazele România nu mai posedă pentru că le-a luat OMV-ul tocmai de la Viena, aşa cum au poruncit condiţiile impuse de Bruxelles de către ţările organizate în jurul Germaniei, având afinităţi germanice precum: Austria, Cehia, Polonia, Benelux, una dintre ţările baltice, etc..

Apoi, aşa cum au terminat toţi oamenii care au dorit să ajungă politicieni, la fără frecvenţă, şi domnia sa a terminat o şcoală zis naţională de studiii politice şi administrative. Cât o fi de naţională această şcoală, doar lectorii de funte care predau cursuri care fac parte din toate etniile germanice de prin Europa ştiu. Tot mijloacele media spun greşit că doamna, viitor prim-ministru a candidat fără succes în repetate rânduri la alegeri, dar gurile rele spun că a pierdut chiar lamentabil.

Cariera politică a fost încununată de succes abia la 21 ianuarie 2009, când devine „europarlamentar, aruncată din praştia plecării lui Corlăţean, care a zburat de la Bruxelles la Bucureşti“. Aşa că a intrat şi domnia sa în drumul spre ierarhia politică supremă a oricărui politician care accede la o îmbogăţire datorită celor peste 10 mii de euro şi alte facilităţi primite de la Bruxelles. Aceasta că doar nu plătesc din banii lor domnii de la Bruxelles. Plătesc din sudoarea românilor, plătiţi cu salariul minim pe economie sau cu pensia socială care abia acum doamna viitor prim-ministru se străduieşte să o mărească la jumătatea anului 2018, cu ocazia Centenarului, de la 540 la 630 lei pe lună. Auziţi români: 630 lei pe lună. Cu alte cuvinte, doar 120-130 euroi pe lună. Aceasta este ţara pe care Viorica, romănca noastră de la Roşiorii de Vede trebuie să o conducă cu înţelepciunea şi puterea necesară unui „titan în politică, economie şi militărie“. Credem că de la început, la fel ca şi tizzul său, Mihai Tudose, trebuie să se bazeze mai puţin pe indicaţiile venite pe uşa din spate a domnului Dragnea şi să se concentreze pe „mintea domniei sale“. Dacă o are!!!

Sigur că iniţial am dorit ca editorial să punem, cum am pus la fiecare prim-ministru poza şi elementele care au stat la baza propunerii „**teoriei politice emise de domnul Bădălău**“, pentru desemnarea doamnei Vasilica Viorica Dăncilă în funcţia de prim-ministru. Numai că, având în faţă un CV destul de şters ca personalitate, m-am mărginit doar să fac o scurtă trecere în revistă a modului în care în România poţi să ajungi să conduci o ţară, ca prim-ministru, având de la distanţă un „ham“, iar în gură, precum calul, o „zăbală“, cum spune românul, şi de la distanţă, din sediul PSD, prin mişcarea hamului, calul sau iapa, ce o fii, o ia la trap sau cum spune neamţul „turic“, adică înapoi, sau la stânga, sau la dreapta cum sunt interesele „şefului suprem“. Gurile rele spun că toată această mişcare miroase ceva a trădare din partea lui Dragnea, care a simţit că Preşedintele Iohannis este dispus „în contrapartidă“ s-o mângâie puţin pe obraz pe doamna Kovesi şi să ierte lui Dragnea păcatele privind Insula Belina, păcatele fără de voie ale doamnei Bombonica şi probabil şi alte păcaate pe care Preşedintele suprem poate să facă ce vrea cu oricare cetăţean, indiferent de etnie sau de gradul de îndatorare la FISC. Aşa spun gurile rele. Noi nu le credem până la proba contrarie. Mai mult decât atât, tot „guriştii răi“ spun că şi Tudose ar fi încercat să rupă hăţurile lui Dragnea, îndreptându-se vertiginos în anul electoral 2018 către Preşedinte. Şi atunci Dragnea l-a plesnit. I-a dat una pe şira spinării şi atât i-a fost. I-a dat-o aşa de tare încât şa ieşirea de la „Cina cea de Taină a CEPEX-ului“ a fost aşa de miorlăit încât nu ştim de chiar nu i-a pupat piciorul stâng lui Dragnea prin zicala: „eu sunt om politic, partidul m-a pus, partidul mi-a tăiat capul!“. Apropos, nu putem trece peste votul aleşilor supremi ai stângii. Aceştia au votat cu le-a dictat conştiinţa impusă de „liderul suprem Liviu Dragnea“. Că o fi bine, că o fi rău, doar Dumnezeu, şi nu Sfântul Petru va şti. Cert este că în marele CEPEX au existat şi patru voci contra şi patru s-au abţinut. Cei care s-au abţinut au făcut o abţinere de onoare prin faptul că au fost numiţi în Guvernul Tudose atunci când domnia sa, devenit prim-ministru, la început „călărea“ România fiind pe cai mari. Cei patru rebeli sunt patru organizaţii PSD care au majoritatea absolută în judeţe şi pot să-şi permită să-l înfrunte pe „liderul suprem“ când doreşte. Este foarte grav pentru Organizaţia Judeţeană Argeş care în decursul celor 27 de ani de la revoluţie încoace a reprezentat stânga românească cu cinste şi devotament, iar în prezent, din cele 100 de localităţi, 90 au primari de stânga. Numai că acest lucru nu-l impresionează pe domnul Dragnea, neglijând judeţul Argeş din toate punctele de vedere. Domnul Dragnea uită că în Argeş există primele capitale ale Statului Român, şi nu la Teleorman saau la Videle. Credem că este foarte grav faptul că Argeşul nu este băgat în seamă la nivelul politicii centrale a stângii româneşti. De ce? Şi pentru ce? Să răspundă doar domnul Dragnea, ale cărui picioruşe nu prea calcă prin judeţul Argeş, Dâmboviţa şi Vâlcea. Politica românească, în prezent, nu ţine cont de existenţa milenară a judeţului Argeş. Îi spunem doar noi domnului preşedinte Dragnea să citească cartea piteşteanului Ovidiu E. Moţ apărută în 2008 care precizează faptul că România şi Argeşul are date de existenţă de aproape un milion de ani. Aceste lucruri au fost găsite datorită descoperirilor aflate sub albia minoră a Argeşului la o adâncime de peste 20 de metri sub albia acestui râu. Poate doar aşa domnul preşedinte Dragnea îşi va arăta mila care să se transforme în înţelepciune asupra acestui judeţ, care, printre alte judeţe din ţară, are ce să spună lumii, nu numai în politică ci şi prin ceea ce există.

Sigur că am putea să vorbim multe, numai că nu am dorit să transformăm această numire de premier făcută de domnul Dragnea „în goana calului“ şi la gura căminului de la Roşiorii de Vede într-un subiect de dispută politică, ci doar aşa mai în glumă, mai în serios dorim să încheiem astăzi, prin tradiţionalul românesc „şi-am încălecat pe-o şa, şi v-am prezentat-o pe Viorica noul prim-ministru povestindu-vă povestea mea!“

D. BOŢILĂ

Ministerul Muncii „se ia la trântă“ cu pensionarii militari

TRIBUNALUL BUCUREŞTI
DOMNULE PREŞEDINTE,

Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate (în continuare SCMD), cu sediul în Bucureşti, str. Bogota, nr. 6, Sector 1, în temeiul dispoziţiilor art. 28, alin (2) din Legea nr. 62/2011, privind dialogul social, în numele membrilor săi de sindicat, în calitate de reclamant, în contradictoriu cu pârâtul VASILESCU LIA-OLGUȚA, ministrul muncii şi justiției sociale, în solidar cu pârâtul Ministerului Muncii şi Jusțitiei Sociale, ambii pârâți cu sediul în str. Demetru I. Dobrescu nr.2, Bucureşti, sector 3, formulăm următoarea

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm pronunțarea unei hotărâri privind:

recunoaşterea dreptului pretins, respectiv actualizarea cuantumului pensiilor militare de stat prin raportare la majorarea soldelor cadrelor militare în activitate, conform prevederilor art. 60 din Legea nr. 223/2015 cu abrogarea art.VII din OUG.59/2017 referitor la art.59 din Legea nr.223/2015 şi sancționarea demersurilor nelegale de care se face vinovată pârata VASILESCU LIA-OLGUȚA, prin întreaga campanie mediatică de împotriva rezerviştilor, sustinută în perioada mai – decembrie 2017, pentru susținerea inițiativelor legislative neconstituționale şi discriminatorii, vizând modificarea Legii nr. 223/2015 (Proiectul Legii nr. 153/2017 prin art 40, retras doar în urma solicitării exprese a conducerii PSD, OUG nr. 59/2017 şi următoarele; OUG nr. 82/2017, OUG nr. 103/2017 şi OUG nr. 116/2017.

Adoptarea OUG nr. 59/2017, care a modificat Legea nr. 223/2015 a încălcat:

art.14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care interzice tratarea în mod diferit a persoanelor aflate în situații comparabile comparabile (dosar CEDO/18.02.1991 Fredin contra Suedia nr.1, seria A, nr.192 şi Dosar/23.11.1993 Van der Mussele contra Belgia, seria A nr.70) în speță militari şi magistrați;

Decizia CCR nr.20/2000, dosar 5A/2000, care a decis că nu se poate identifica o rațiune suficientă care să justifice aplicarea unui tratament diferit între pensia magistraților şi pensia militarilor;

prevederile Constituției României: art.1 alin.5, art.2 alin.2, art.4 alin.1, art.11 alin.1 şi 2, art.16 alin.1 şi 2, art.30 alin.6 şi 7, art.31 alin.1 şi 2, art.41 alin.2 şi 3, art.42 alin.1 şi 2, art.44 alin.1-4, art.53 alin.1 şi 2, art.61 alin.1, art.115 alin.1, 2,4 şi 6, art.118 alin.1 coroborat cu art.61 alin.1.

În raport de prevederile legale sus-menționate, invocăm excepția de neconstituționalitate a prevederilor OUG nr. 59/2017, întrucât apreciem că acest act normativ exclude aplicarea dispozițiilor Legii nr.223/2015, respectiv actualizarea pensiilor militare, (în fapt solda de rezervist) prin raportare la majorarea soldelor cadrelor militare în activitate şi prin lipsa de competență în domeniu al ministrului muncii şi justiției sociale, ca inițiativele pârâtei constituie un abuz

În consecință, vă rugăm să admiteți excepția invocată de neconstituționalitate a OUG nr. 59/2017 şi să trimiteți cauza spre competenta soluționare la Curtea Constituțională.

În fapt:

Demersurile legate de suspendarea actualizarii pensiilor militare de stat în funcție de majorarea soldelor au constituit o imixtiune a ministrului VASILESCU LIA-OLGUȚA şi Ministerului Muncii şi Justitiei Sociale în reglementarea unor dispozitii privind pensiile militare de stat, întrucât pârâţii nu au competență în reglementarea pensiilor din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate națională. Nelegalitatea demersului ministrului reiese şi din tentativa de a strecura, inițial, continutul OUG nr. 59/2017, vizându-i şi pe magistrați, ca art 40 în proiectul Legii nr. 153/2017.

Nelegalitatea demersului juridic este completată de discriminarea şi lipsa de moralitate ce decurge implicit din aplicarea dispozițiilor OUG nr. 59/2017, care a modificat Legea nr.223/2015, ținand cont de faptul că, începând cu anul 2010, pensiile militare de stat au fost supuse în mod constant unor modificări legislative în detrimentul exclusiv al cadrelor militare în rezervă şi retragere, modificări asupra cărora ulterior s-a revenit, dar pentru unii dintre membrii noştri de sindicat prea târziu, având în vedere decesul acestora.

După intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne şi Serviciul Român de Informații prin Casele de Pensii Sectoriale au exclusiv în competență domeniul asigurărilor sociale pentru cadrele militare în rezervă şi retragere din subordine, Ministerul Muncii şi Justiției Sociale nemaivând competente în inițierea sau punerea în aplicare a unor acte normative din acest domeniu, cu începere de la 01.01.2016.

Arătăm că instituirea pensiei de serviciu pentru cadrele militare nu a reprezentat un privilegiu, ci o compensație parțială a inconvenientelor care rezultă din rigoarea statutelor speciale cărora trebuie să se supună militarii, care sunt mult mai severe şi mai restrictive decât pentru celelalte categorii de beneficiari ai sistemului de pensii:

Interzicerea activităților care le-ar putea aduce venituri suplimentare;

Asumarea prin jurământ a posibilității pierderii vieții în exerecitarea atribuțiilor;

Riscul pe care îl implică exercitarea profesiilor de către cadrele militare din toate structurile de apărare, ordine publică şi securitate națională, pe plan intern şi extern;

Retribuirea doar doar pentru 8 ore activitate/zi, în condițiile în care această categorie profesională este considerată în activitate 24 ore din 24;

Inexistența militarilor şi polițiştilor în Codul Muncii, cuvântul muncă fiind înlocuit cu precizarea constituțională, că ei prestează o” activitate pentru îndeplinirea îndatoririlor”, care nu poate fi taxată drept „muncă forțată“ (Constituția Romȃniei art. 42 alin. 1 şi 2) etc.;

Reglementarea prevazută de Legea nr. 223/2015 nu a constituit o încălcare a principiului egalității în fața legii ci o diferențiere a regimului juridic de pensionare față de regimul stabilit pentru alți asigurați, care nu sunt supuşi aceloraşi exigențe, restricții şi riscuri. O asemenea interpretare tinde să nege în substanță un drept prevăzut de legiuitor în favoarea membrilor noştri de sindicat, devenit cert şi lichid odată cu încetarea raporturilor lor de serviciu, care a fost recunoscută şi prin Decizia Curții Constituționale nr.20/02.02.2000, dosar nr. 5A/2000, ce interzice DISCRIMINAREA MILITARILOR FAȚĂ DE MAGISTRAȚI.

Trebuie avut în vedere faptul că militarii constituie singura categorie profesională cu obligații de serviciu şi după trecerea în rezervă, întrucât, în caz de necesitate, rezerviştii sunt obligatoriu concentrați, refuzul constituind infracțiune sancționată de Codul penal.

Apreciem că, în situația noastră sunt aplicabile dispozițiile art.60 din Convenție, potrivit căruia „nicio dispoziție din prezenta convenție nu va fi interpretată ca limitând sau aducând atingere drepturilor omului şi libertăților fundamentale care ar putea fi recunoscute conform legilor oricărei părți contractante sau oricarei alte convenții la care această parte contractantă este parte”.

Precizăm că, începând cu anul 2010, legislatia adoptată a avut în vedere pe de o parte reducerea chetuielilor publice, iar pe de alta modificarea retroactivă a legislației în domeniul pensiilor militare, modificări care au afectat profund atât moral cât şi material această categorie profesională, din 2010 şi până în prezent.

Nemulțumirile noastre sunt legate de neînțelegerea sau înțelegerea defectuoasă a naturii juridice a pensiilor militare de stat (ca solda de rezervist, ce implică şi continuarea activităților de pregătire militară), strâns legată de particularitățile activității tuturor cadrelor militare din sistemul național de apărare, ordine publică şi securitate națională, pe care le putem sintetiza astfel: activitatea nu s-a limitat în timp la durata programului normal de lucru şi nu a existat posibilitatea compensării muncii prestate cu timp liber sau plăți suplimentare; exercitarea prerogativelor constituționale de apărare, ordine publică şi securitate națională se caracterizează prin continuitate; instituțiile publice au obligația legală de a asigura realizarea drepturilor prin dispozițiile în vigoare referitoare la specificul muncii prestate, importanța socială şi restricțiile aferente; expunerea cadrelor militare la un grad ridicat de stres, risc şi boli profesionale.

PREŞEDINTELE S.C.M.D COL.(R) DR. MIRCEA DOGARU
DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI

Europarlamentarii români de la Bruxelles nu respectă suveranitatea şi independenţa României

Monitorizarea excesivă a României de către şefii Consiliului Europei

Domnilor membri ai Curţii Constituţionale, treziţi-vă!

*M-am adresat telefonic redactorului ziarului Reflector, care este scriitorul Vernescu, să-şi expună o părere cu privire la încăcarea art. 1 din legea fundamentală de către reprezentanţii tuturor partidelor din Parlamentul European. Aceştia au datoria, sub prestare de jurământ, să respecte art. 1 din legea fundamentală. Numai că în totalitate aceştia au o atitudine tăcută faţă de unele legi impuse României ca urmare a intereselor marilor puteri europene. Este de neacceptat modul imperativ în care se primesc prin „directive europene", la fel ca pe timpul stalinismului, unele indicaţii transformate în legi pe care România, deşi este stat suveran şi independent, este obligată să le aplice pe teritoriul României. Indiferent că este vorba de protecţia consumatorilor, că este vorba de sănătate sau de economie; că este vorba de armată sau mediu, de tăierea pădurilor sau de comerţul cu alte state din afara Europei, toate acceste indicaţii şi legi au o faţă distructivă a nivelului de trai al populaţiei majoritare care doresc să trăiască pe teritoriul României. Ceea ce se întâmplă în prezent privind art. 1 din Constituţie, ar trebui să dea de gândit tuturor europarlamentarilor de la Bruxelles, printre care şi domnului europarlamentar Boştinaru care are sediul chiar în sediul PSD Argeş. Să nu uite domnul eruroparlamentar că Argeşul este prima capitală a Ţării Româneşti de peste 1000 de ani. Că România, pentru independenţă şi suveranitate, a pierdut în primul război mondial proape un milion de soldaţi. Şi în al doilea război mondial, la fel, ţara noastră a pierdut cca. 800 de mii de morţi şi dispăruţi. De aceea este de neacceptat tăcerea europarlamentarilor dar şi a Curţiki Constituţionale a României care, conform art.1 din legea de funcţionare şi organizare precizează: „**Curtea Constituţională este garantul supremaţiei Constituţiei**". Dacă aşa precizează legea fundamentală este de neînţeles cum membrii Curţii Constituţionale tac atunci când ni se impun de la Bruxelles măsuri care nu corespund intereselor cetăţenilor români, şi nu aşa cum **în mod greşit, în art. 135 Adrian Năstase a strecurat punctul g) care este neconstituţional**. Şi Preşedintele Curţii Constituţionale împreună cu cei 9 judecători sunt analfabeţi şi nu ştiu să citească prevederile art. 1. Mai mult decât atât, la art. 2 se precizează clar „**suveranitatea naţională aparţine poporului român**". În aceste condiţii, Curtea Constituţională împreună cu europarlamentarii români şi majoritatea din Parlamentul României are obligaţia juridică de aplicare ad-literam prevederilor art. 1. De aceea, este necesar ca presa românească să dezbată public prevederile art. 1, mai ales acum, în acest an hotărâtor, când se încearcă de unele puteri din afara României „**diluarea prevederilor art. 1 din legea fundamentală**".*

Să le reamintim dumnealor: art. 1 din Constituţie: „România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

Nu este nicio motivaţie de a ne mira sau de a ne pune întrebări de ce orice fieştecine din vestul frontierelor noastre îşi ia libertatea să se uite mereu în curtea noastră şi să ne dea azi un sfat, mâine altul, chit că cel de mâine este exact contrariul celui de azi.

Cică noi suntem o democraţie aflată la vârsta copilăriei şi că ei, ca fraţi mai vechi, chit că nu mai mari, se simt îndreptăţiţi, dacă nu chiar obligaţi să ne povăţuiască...

Asta se cheamă că ne monitorizează! Dar de ce numai pe noi? Ne-am putea întreba oricare dintre noi. Atunci când oricare dintre noi ar avea, vorba unor formatori de opinie, mai mult decât un neuron.

Pentru că, primii care am încurajat această apetenţă de sfătuitori am fost chiar noi, ca persoane, ca instituţii de stat.

Şi mai este ceva ce nu se poate să nu ne particularizezse faţă de cetăţenii altor ţări, faţă de reprezentanţii altor popoare: noi nu reuşim, pentru că nu ne stă în fire, să vorbim, toţi, pe aceeaşi lungime de undă: oriunde şi în orice împrejurare, dacă Ionescu spune că ceva este alb, Popescu se simte parcă obligat să replice imediat că nu este chiar alb ci, fie că este mai mult gri, fie că este chiar negru. Şi parcă Popescu îşi face chiar un titlu de glorie scoţând mereu în evidenţă partea gri a fiecărui alb.

Am avut, la un moment dat, un exces de reproş faţă, bunăoară, de aprecierile negative şi mincinoase ale Monicăi Macovei şi ale magistrului Cristian Preda în plenul Consiliului Europei. Imediat mi s-a reproşat că dacă am aderat la un club, atunci trebuie să respectăm regulile clubului. Nu mi s-a spus sau, mă rog, nu mi s-a recunoscut că una dintre aceste reguli ar fii aceea de a minţi sau de a denigra, ori de a face din zi noapte şi din alb negru fără juste cauze, ci numai din dorinţa macabră de a mânji.

Considerându-ne, cum spuneam, cu modestie, depăşiţi istoric de progresele unor reguli numite democratice, după 1989 am încercat să ne adaptăm şi în reglementări noilor reguli ale jocului. Şi pentru a nu ne chinui să inventăm noi apa caldă sau cracii de la furculiţă, am căutat modele deja existente, pe tiparul cărora să ne întocmim şi noi noile formule ale existenţei în noul club. Ei bine, marea surpriză a fost că primii care au sărit să ne arate că suntem pe un drum greşit au fost chiar cei pe al căror model l-am adoptat.

Să ne mire aşa ceva? În niciun caz, pentru că abia asta ne arată că lucrurile nu stau altfel nici pe la cei care se consideră, de la o înălţime ce se dovedeşte că nu o au, îndreptăţiţi să ne dea sfaturi.

Suntem ţinuţi la porţile accesului nelimitat în liberalizarea frontierelor prin fel de fel de MCV-uri sau condiţii de protecţii ale frontierelor, noi fiind, vezi Doamne, la graniţele Uniunii Europene în partea ei de est şi sud - est. Am cheltuit o groază de euro pentru a ne asigura frontierele şi a înăspri controlul, toţi aceşti euro trecând în visteriile statelor europene care, zice-se, dispun de cele mai perfecţionate tehnici. Şi tot nu am intrat (pentru că nu am fost acceptaţi) pe deplin în jocul clubului de aleşi între aleşi.

Deşi pe teritoriul ţării noastre nu s-a consemnat niciun incident terorist sau migraţionist precum aproape zilnic se semnalează pe la granzii clubului, tot noi suntem cei controlaţi, pardon, monitorizaţi de către cei care au scăpat din vreun atentat produs pe teritoriul ţării lor, poate chiar cea pe care, în neghiobia noastră, ne-o luasem ca model.

Exemplele pot fii multe dar mă opresc, şi aşa directorul acestui hebdomadar criticându-mă mereu că nu ştiu să fiu scurt şi concis. De aceea mă opresc, nu înainte de a spune că excesul de monitorizare asupra României nu este un fenomen ce nu poate fii explicat. Două, după propria-mi opinie sunt cauzele: mai întâi pentru că din 1990 încoace noi nu am beneficiat decât foarte rar şi cu titlu de excepţie de bărbaţi de stat cu coloană vertebrală şi cu demnitate. Prea am acceptat să ni se dea mereu sfaturi fără a ne spune şi noi cu decenţă, dar şi cu hotărâre, punctul nostru naţional de vedere. Buna credinţă şi politeţea este adesea luată (de caracterele tupeiste şi satisfăcute de propria lor suficienţă) drept slăbiciune dacă nu chiar prostie. Nu spune nimeni să nu asculţi ce ţi se spune, dar una este să accepţi critic orice sfat şi alta să accepţi cu obedienţă orice ţi se spune.

A doua cauză este aceea că prea sunt mulţi profitorii care, sub pretextele de exigenţă încearcă (şi de multe ori chiar reuşesc) să obţină maximul de profit de pe urma timorării noastre (ce-i drept, şi cu concursul multor cozi de topor din sânul propriei noastre naţii). Şi, tot pentru a nu mă lungi, voi da un singur exemplu: nu suntem admişi în Schengen (în spaţiul european de liberă circulaţie) şi pentru că nu se poate realiza consensul. Sub acest impediment, Ungaria acordă cu mare largheţe cetăţenie maghiară multor, mulor români din arcul Carpaţilor, cetăţenie ce le permite astfel libera circulaţie în Uniunea Europeanpă, cu drept de muncă. Iar oamenii noştri de stat asistă pasivi şi, parcă, indiferenţi la toate acestea. (În timp ce în mod artifical, dar statistic şi cu documente, Ungaria poate demonstra că cetăţenii ei sunt majoritari în una din provinciile noatre).

Criticăm cu multă mânie epoca de dinainte de 1990. Numai că acei oameni simpli, ce se aflau în forurile de conducere statală, au ştiut să menţină prestigiul ţării şi să nu accepte cu totală obedienţă regulile impuse de clubul în care activam atunci. Să ne aducem aminte doar de cazul Valev şi de replica dată prin Declaraţia din aprilie 1964.

Qvot erat demonstrandum!

VICTOR VERNESCU

La început de an 2018 premierul Tudose şi-a pierdut scaunul

Bilanţ zbuciumat la un an de guvernare PSD - ALDE

Elemente esenţiale de politică în România anului 2017

Anul 2017 a debutat în guvernare cu o întârziere nepermisă produsă de un joc constituțional („murdar” constituțional, Coane Fănică, pentru a-l parafraza pe naivul Caragiale) făcut de preşedintele Johanis. De aici un buget făcut pe fugă, un guvern aberant de mare ca structură. Şi, parcă pentru a ascunde întârzierea, partidul ajuns (prin coaliție, prin votul masei alegătoare din electoratul țării) la guvernare, a aruncat pe piață, până la agasare, umbrela „Planului de Guvernare” cu care au fost validați de Parlament şi, zicese, au câştigat alegerile.

S-a pornit în trombă cu problemele salariale, domeniu în care, (bilă albă), s-au făcut cu celeritate câteva reparații absolut necesare pentru a veni în sprijinul salariilor mici şi a pensiilor uitate, parcă, de guvernările anterioare. Din nefericire, că aşa este firea românului, cea mai mare parte a liderilor sindicali (exact aceia care au stat cuminți, cu urechile astupate, în vremurile când se tăiau salarii şi pensii, acum au prins un violent glas cerând mai mult şi mai mult. Ba chiar, nesatisfăcându-li-se aberantele cereri, au început o mârşavă propagandă de demolare a încrederii membrilor federațiilor sindicale că nu vor fi plătite până la sfârşitul anului pensiile şi salariile, deja majorate, şi că legile în domeniu nu sunt realiste. Uitau toți aceştia că prin programul prezentat în campania electorală cifrele pe care aceştia le doreau puse în aplicare încă din 2017, erau prevăzute pentru ciclul de patru ani.

S-a pornit la refacerea (bulă albă) strâmbelor legi ale justiției, operă imbecilă a procurorului comunist Monica Macovei, unsă de Traian Băsescu drept Ministru al Justiției, adoptate prin asumarea răspunderii şi nu prin dezbatere parlamentară. Ei bine, acest demers, cerut de mai bine de un an de zile şi de Curtea Constituțională şi de presa politică a pus terebentină la tălpile (ca să nu spun vorba aceea populară) preşedintelui Johanis care a scos lumea (acest autonumit #rezist, grup de ong-işti stipendiați pentru a nu permite României o proprie dezvoltare pe toate planuirile; urmăriți, vă rog, reacția acestor răzvrătiți de profesie la orice măsură care vine în interesul cetățeanului român şi-mi veți da dreptate), care au făcut ca nici până astăzi aceste îndreptări să se producă.

Şi, totuşi, lucrurile parcă mergeau pe un trend crescător. Numai că, iată, orgoliile exacerbate ale capului partidului principal din coaliția de guvernare, l-au făcut să creadă că premierul capătă prea mare popularitate şi a pornit o luptă pe față pentru dărâmarea acestuia. Şi astfel, România a devenit prima țară din Europa în care partridul de la guvernare a introdus moțiune de cenzură împotriva propriului guvern, ajungându-se astfel la schimbarea formulei de guvern, cu un alt premier şi cu mulți, foarte mulți miniştri noi.

S-a continuat cu lozinca „programului de guvernare” şi, ce-i drept, s-au înregistrat, în continuare, o serie de măsuri favorabile cetățeanului român. Astfel, s-au absorbit toate fondurile europene prevăzute pentru programe în agricultură (bilă albă), au fost plătite la timp şi integral subvențiile în agricultură (bilă albă), s-au reuşit indicatori superiori la export şi la producția industrială (bile albe), s-a ajuns pentru prima oară în ultimii zece ani la o creştere pe producție şi nu pe consum (bilă albă). Dar s-au menținut aceleaşi nerealizări în domeniul infrastructurii (bilă neagră), nu s-a reuşit nimic în diminuarea birocrației (bilă neagră), s-au obținut deblocarea programelor cu finanțare europeană şi s-au absorbit primele miliarde de euro (după doi ani de pauză) pe programe europene (bilă albă) dar nu s-a reuşit dezvoltarea în masă a noi programe cu finanțare europeană (bulă neagră).

Mai pot fi enumerate ca reuşite (bile albe) problema manualelor şcolare, dar nu şi calitatea procesului de învățământ, salvarea unor mari societăți cu capital de stat (TAROM, CFR Călători) de la faliment, dar nu s-a reuşit redresarea acestora.

Profitând de creşterile salariale, piața, care este piață liberă, a reacționat imediat prin explozia prețurilor la câteva produse precum ouăle, untul şi produsele lactate, legumele ş.a.

Cel mai trist, după propria-mi părere, este faptul că în ceea ce priveşte politica externă nu s-a înregistrat niciun pas înainte ci, din potrivă, se fac încet, dar sigur, paşi înapoi. România a ajuns (nu numai din vina acestui an 2017) un spațiu în care fiecare străin face ce vrea, abasadorii unor state europene dictează guvernului şi miniştrilor ce şi cum să procedeze, preşedintele (cel care, prin atribuțiile conferite de Constituție, răspunde de politica externă) rămâne pasiv la terfelirea prestigiului României ca stat şi chiar la spolierea acesteia. Nu avem nicio orientare, nu neapărat strategică, în domeniul relațiilor externe şi rămânem astfel ca o frunză bătută de vânt, iar pe plan de apărare să ne îmbătăm cu apă rece şi să rămânem doar clienți buni pentru importuri de tehnică militară de la marii rechini din statele mari din NATO şi carne de tun în teatre de operații pe unde a-nțărcat mutu iapa.

Şi totuşi, acum când deja ne aflăm în an centenar, în loc să ne bucurărm de o stabilitate politică şi guvernamentală, să ne ocupăm de programe omagiale şi de creştere economoică şi socială, între premier şi preşedintele Dragnea al PSD au apărut aceleaşi neînțelegeri precum şi cele cu premierul Grindeanu. Şi, culmea, majoritatea din partid îl văd îndreptățit tot pe Dragnea. (Măi oameni buni, când „a” nu se înțelege cu „b” şi apoi nu se înțelege nici cu „c”, chiar nu-şi pune nimeni problema că o vină s-ar putea să fie şi la „a”?).

Iată dar că 2018 debutează prost şi timpii ce se pierd acum vor însemna noi eforturi de recuperare şi de reînscriere a României pe trendul promis în campania electorală.

Deocamdată, atât!

VICTOR VERNESCU

Acutizarea conflictului care poate genera cel de-al treilea război mondial

Necesitatea creerii unei linii verzi dintre cele două blocuri: NATO- EUROPA „VIA“ - SUA în confruntarea cu marea armată rusă din est

Polemică necesară

De ce nu o linie verde între Coreea de Sud şi Coreea de Nord, între Rusia şi NATO?

Încă de la reforma armatei române produsă în anii 1947-1948, s-a croit doctrina militară proprie, cu respectarea, fie ea şi în subsidiar, a concepţiei tradiţionale de apărare a întregului popor. Conform acestei concepţii, armata română urma să dezvolte măsurile strategice de dotare şi instrucţie orientate, în special, pe apărare şi numai în corelare cu scopurile acesteia să se aibă în vedere principiile şi metodele de atac.

Despre doctrine militare

Doctrina militară românească viza, în primul rând, ideea de menţinere a păcii în zonă şi pe mapamond, dar prin neneglijarea, în niciun moment şi în nicio împrejurare a situaţiei potenţiale de existenţă a unor zone fierbinţi capabile să dezvolte spontan sau planificat focare explozive declanşatoare de război. Ţin minte că două erau dictonurile sub bolta cărora se fundamenta educaţia moral-volitivă a trupei, dar şi a elevilor şi a studenţilor militari. Unul venea de la generalissimul Suvorov care avea filozofia lui (nu neapărat o filozofie de apărare, dar suficient de mobilizatoare) care spunea cu mult adevăr: *„Cu cât mai multă sudoare pe câmpul de instrucţie, cu atât mai puţin sânge pe câmpul de bătălie”*. Al doilea dicton, aproape autohton (spun aproape, pentru că el a fost rapid însuşit şi de armatele vecine) viza direct filozofia doctrinară a armatei române şi anume: *„ne pregătim pentru apărarea păcii, asudând continuu pe terenurile de instrucţie, pregătindu-ne pentru război”*.

Dictonul al doilea era cât se poate de actual şi de real în condiţiile „Războiului rece” existent şi manifest în cea de a doua jumătate a secolului douăzeci, război încheiat în anii de sfârşit al deceniului nouă/începutul deceniului zece. În favoarea cui nu mai trebuie demonstrat, câştigătorul cunoscându-se chiar şi fără încheierea vreunui tratat de pace sau armistiţiu. Şi poate că tocmai acest sfârşit eliptic să fie şi cauza situaţiei actuale, la aproape trei decenii de la producerea lui? Nimic nu este mai nesigur decât „faptul împlinit” dar necertificat şi documentar. Ca dovadă este şi faptul că, deşi alianţa din jurul Tratatului de la Varşovia s-a desfiinţat, Tratatul Nord Atlantic a rămas singurul „jandarm” mondial, mărindu-şi chiar aria de existenţă şi numărul actorilor consideraţi combatanţi cu mare parte din foştii membri ai pactului defunct, între aceştia numărându-se şi armata română.

Linia verde de apărare

Poate că încercarea de a da un răspuns la întrebarea: care au fost şi sunt avantajele pentru România a acestei schimbări? ar merita o analiză. Dar, din păcate, nimeni (nimeni în sensul oricărei autorităţi a statului şi a majorităţii asociaţiilor şi ONG-urilor ce se revendică a fi aşa-zisa societate civilă) nu ar îngădui o evidenţiere, cât de voalată, a vreunui neajuns. (Or, iertat să fiu, anii şi viaţa au demonstrat că, cel puţin în ce priveşte România, armata ei, poporul ei, la o judecată leală, concretă şi de bun simţ, ar pune în răbojul negativ mult prea multe ce nu ar mai lăsa loc şi pentru un răboj pozitiv...).

Într-o discuţie cu un vechi camarad de promoţie, am înţeles că acesta se teme şi azi de efectele tristului protocol secret al Pactului Ribentrop-Molotov. Privind poza alăturată înclin să-l înţeleg şi chiar mai mult, să-i dau şi dreptate. Autodesfiinţarea Tratatului de la Varşovia, ciudat, în loc să aducă o linişte mondială, a creat o şi mai mare nesiguranţă, conducând la noi regrupări de forţe, chiar dacă nu neapărat transparent declarate.

Simţindu-se singuri şi având conştiinţa propriei puteri, „mai marii” Tratatului Nord Atlantic au încercat şi încearcă să exporte propriile pretenţii (costumate în celebrul „transfer de democraţie” în, aparent, cele mai neatractive zone ale Planetei. Aparent da, dar pe fond nu, deoarece nu dragul de democraţie este miza, ci dorinţa de a stăpâni tainele bogate ale subsolului sau realele poziţii strategice în geopolitica mondială. Iar noi, noi România cu armata şi cu poporul său ne-am găsit, iată, rostul impus şi anume acela al cărnii de tun pe câmpuri şi zone în care nicicând nu ne-ar fi mânat vreun interes ascuns. Pentru că, în buna noastră tradiţei, dacă ceva interese materiale ne-ar fi mânat, totdeauna am fi găsit căile de înţelegere şi pace să ni le satisfacem. Acum, constrânşi de obligaţiile aliate şi a fabula-ntului dicton „unul pentru toţi, toţi pentru unul” ne trimitem feciorii în teatre de operaţii pentru beneficiile materiale ale mai marilor Alianţei. Şi, pentru a ne arăta „înţelegerea”, am înghiţit cu obstinaţie şi alocarea a unei cote impuse din bugetul naţional pentru înzestrare militară, bani ce se duc pe tehnică de care nimeni nu ne lămureşte cât de necesară ne este, dar care asigură locuri calde de muncă pentru forţa meşteşugărească tot a marilor licurici, în timp ce resturile de forţă muncă înalt calificată şi calificată ce ne-a mai rămas, aleargă prin Europa şi prin lume să asigure, în general, muncile penibile pe care rezidenţii acestora se jenează a le presta.

Să nu uităm protocolul secret

Mă uit pe harta Europei, aşa cum o vedeau „marii” momentului în 1939-1940. Este, din păcate, aproape identică şi azi. Iar desfiinţarea Trataului de la Varşovia nu a însemnat capitularea vreuneia din marile puteri. Mă gândesc că dacă azi aşi face studiile militare, pe hărţile de studii şi de operaţii, cam pe aceleaşi curbe de nivel aş marca, atât liniile de front, cât şi direcţiile loviturilor principale ca şi în urmă cu jumătate de secol.

Mai mult, marile puteri militare tradiţionale şi-au continuat permanent preocupările de înarmare şi chiar de perfecţionare a tehnicii de luptă, în pas cu uimitoarele progrese ştiinţifice şi tehnologice ale momentului.

În aceste condiţii, oamenii noştri politici de azi, desprinşi parcă de interesele României, nu reuşeşte de aproape treizeci de ani să-şi întocmească şi să practice o politică reală de bună vecinătate care să garanteze o cât mai inteligentă apărare. Din potrivă, am redus la maximum, atât cât ni s-a cerut, fără a avea un cuvânt propriu de spus, efectivele armatei. Am desfiinţat armata regulată organizată prin cicluri obligatorii. Ne-am schimbat (de fapt, am renunţat la sau la a mai avea) doctrina proprie de napărare. Am distrus cu mâna noastră industria proiprie de apărare. Am trecut la aşa zisa armată de profesionişti, în fapt la o armată de salariaţi militari, oricând mai de grabă preocupaţi de propriile nevoi personale ale fiecărui luptător decât de interesele de ansamblu ale ţării.

Şi în tot acest haos (da, n-am greşit cuvântul) ne îndatorăm pentru a cumpăra tehnică de luptă după cum ni se spune şi nu după cum ar cere condiţiile teritoriului nostru şi interesele noastre de apărare.

Măcar dacă am fi fost receptivi la sfaturile unui preşedinte americani care pe vreme de curcubeu, vizitându-ne ţara, ne sfătuia să ne însuşim misiunea de interfaţă cu spaţiul ex-sovietic! N-am recepţionat mesajul şi, în loc să fim acea punte de echilibru pe linia verde de apărare de la Marea Baltică la Marea Neagră, am făcut tot ce ne-a stat în posibilităţi să întoarcem spatele către Don şi către Volga şi dincolo de Urali şi Altai. După ce printr-o politică dezastruoasă am pierdut în favoarea Ucrainei Insula Şerpilor cu bazinul marin aferent acesteia, am mai lansat, prin gura spurcată a unui preşedinte jucător, mincinoasa şi periculoasa sintagmă „Marea Neagră-lac rusesc”, uitând că prin canalul Volga – Don flota rusească poate pătrunde cu uşurinţă într-o mare care îi este vecină pe o lungime de litoral mult mai mare decât a noastră şi că, mai de grabă, alte crucişătoare nu şi-ar găsi justificarea în apele aceste mări.

Iar prin reorientările politice ale Turciei, oricând se poate opri intrarea în apele Mării Negre a acelor crucişătoare, dar s-ar permite ieşirea spre Mediterana a flotei militare ruseşti. Am creat acest exerciţiu pentru a arăta citoitorului cât de atent trebuie gândită orice afirmaţie cu valoare strategică.

Contextul militar-politic în continuă mişcare

În context mondial, de ce să nu recunoaştem, condiţiile de azi sunt destul de încordate. Atitudinea belicoasă a dictatorului nord-corean, nu trebuie întărâtată. Nu ştie nimeni cât de stăpâni sunt inginerii militari ai acestei ţări pe tehnica nucleară cu care parcă se joacă pentru a se face „respectaţi” în lumea mare. Pe de altă parte, în dorinţa actualului preşedinte al SUA de America farst, nu putem garanta nici pe cumpătarea şi nici pe echilibrul stăpânului butonului nuclear american. Recentul cuvânt de apreciere al preşedintelui Putin către Kim Jong Il mi se pare mai înţelept decât orice atitudine de frondă. Departe de a fi un sindrom de slăbiciune, mesajul conducătorului de la Kremlin este în primul rând o dovadă de înţelepciune.

În aceleaşi coordonate trebuie judecate şi tendinţele heghemonice ale Chinei care, deşi are cea mai mare armată din lume (2.285.000 de militari) după cum se vede, deocamdată tace. Tace dar se perfecţionează şi se dotează. În cel mult zececinsprezece ani ne putem trezi că China va putea opune oricui cea mai perfecţionată şi mai puternic dotată armată din lume. Iar neînţelegerile de azi dintre China şiu SUA, sau China şi Japonia s-ar putea discuta de pe cu totul şi cu totul alte coordonate şi negândite poziţii. Eu nu uit cum, în anii cincizeci ai secolului trecut, Republica Chineză tot dădea avertismente serioase (ajunseseră la al o mie-lea cinci sute şi nu ştiu cât) Statelor Unite pentru violarea spaţiului lor aerian. Şi dacă atunci nu se depăşise nivelul de avertisment verbal (sau, poate, şi scris), nu putem garanta, în niciun caz, că în viitorul apropiat se va repeta situaţia.

Iată ansamblul în care ne situăm noi azi, în anul centenar al României unite. Ansamblu deloc liniştitor şi pe care politicienii noştri îl neglijează, pentru ei orgoliile personale şi de partid fiind mult mai interesante şi mai preocuopante decât siguranţa generaţiilor ce vin, decât propria noastră existenţă de neam şi de ţară.

Chiar acum când încerc să închei acest material, se comunică la radio şi la TV că ambasadorul român la Budapesta este chemat la Ministerul Afacerilor Străine ale Ungariei pentru a da seamă la o afirmaţie a primului ministru al României la adresa pretenţiilor de autonomie a alianţei dintre UDMR cu alte două partide sau mişcări maghiare din Ardeal. Nu pot condamna conducerea maghiară pentru acest act. Cel mult, mă pot revolta pe imbecila inerţie şi laşa îngăduinţă manifestate de autorităţile noastre de stat la atâtea şi atâtea acte de încălcarte a bunelor relaţii ce trebuie să domine raporturile între state, la care se dedau vecinii noştri unguri, la toate nivelurile, inclusiv pe teritoriul suveran al României. Pentru că la noi le merge!

VICTOR VERNESCU

Oare toţi judecătorii din Argeş aplică codul civil în spiritul şi litera legii?

Principiile fundamentale ale procesului civil de care orice judecător trebuie să ţină cont

Art. 5. Îndatoriri privind primirea şi soluționarea cererilor. (1) Judecătorii au îndatorirea să primească şi să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătoreşti, potrivit legii.

(2) Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

(3) În cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, ea va trebui judecată în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia şi ținând seama de cerințele echității.

(4) Este interzis judecătorului să stabilească dispoziții general obligatorii prin hotărârile pe care le pronunță în cauzele ce îi sunt supuse judecății.

...

Art. 9. Dreptul de dispoziție al părților. (1) Procesul civil poate fi pornit la cererea celui interesat sau, în cazurile anume prevăzute de lege, la cererea altei persoane, organizații ori a unei autorități sau instituții publice ori de interes public.

(2) Obiectul şi limitele procesului sunt stabilite prin cererile şi apărările părților.

(3) În condițiile legii, partea poate, după caz, renunța la judecarea cererii de chemare în judecată sau la însuşi dreptul pretins, poate recunoaşte pretențiile părții adverse, se poate învoi cu aceasta pentru a pune capăt, în tot sau în parte, pro¬cesului, poate renunța la exercitarea căilor de atac ori la executarea unei hotărâri. De asemenea, partea poate dispune de drepturile sale în orice alt mod permis de lege.

Art. 10. Obligațiile părților în desfăşurarea procesului. (1) Părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea şi termenele stabilite de lege sau de judecător, să-şi probeze pretențiile şi apărările, să contribuie la desfăşurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia.

(2) Dacă o parte deține un mijloc de probă, judecătorul poate, la cererea celei¬lalte părți sau din oficiu, să dispună înfățişarea acestuia, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare.

Art. 11. Obligațiile terților în desfăşurarea procesului. Orice persoană este obligată, în condițiile legii, să sprijine realizarea justiției. Cel care, fără motiv legitim, se sustrage de la îndeplinirea acestei obligații poate fi constrâns să o execute sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare şi, dacă este cazul, a unor daune-interese.

Art. 12. Buna-credință. (1) Drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege şi fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți.

(2) Partea care îşi exercită drepturile procesuale în mod abuziv răspunde pentru prejudiciile materiale şi morale cauzate. Ea va putea fi obligată, potrivit legii, şi la plata unei amenzi judiciare.

(3) De asemenea, partea care nu îşi îndeplineşte cu bună-credință obligațiile procesuale răspunde potrivit alin. (2).

Art. 13. Dreptul la apărare. (1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate în condițiile legii. în recurs, cererile şi concluziile părților nu pot fi formulate şi susținute decât prin avocat sau, după caz consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul acesteia, soț ori rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept.

(3) Părților li se asigură posibilitatea de a participa la toate fazele de desfăşurare a procesului. Ele pot să ia cunoştință de cuprinsul dosarului, să propună probe, să îşi facă apărări, să îşi prezinte susținerile în scris şi oral şi să exercite căile legale de atac, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(4) Instanța poate dispune înfățişarea în persoană a părților, chiar atunci când acestea sunt reprezentate.

Art. 14. Contradictoriaiitatea. (1) Instanța nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățişarea părților, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Părțile trebuie să îşi facă cunoscute reciproc şi în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt şi de drept pe care îşi întemeiază pretențiile şi apărările, precum şi mijloacele de probă de care înțeleg să se folo¬sească, astfel încât fiecare dintre ele să îşi poată organiza apărarea.

(3) Părțile au obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile şi apărările lor în mod corect şi complet, fără a denatura sau omite faptele care le sunt cunoscute. Părțile au obligația de a expune un punct devedere propriu față de afirmațiile părții adverse cu privire la împrejurări de fapt relevante în cauză.

(4) Părțile au dreptul de a discuta şi argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant la proces, inclusiv de către instanță din oficiu.

(5) Instanța este obligată, în orice proces, să supună discuției părților toate cererile, excepțiile şi împrejurările de fapt sau de drept invocate.

(6) Instanța îşi va întemeia hotărârea numai pe motive de fapt şi de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii.

Art. 15. Oralitatea. Procesele se dezbat oral, cu excepția cazului în care legea dispune altfel sau când părțile solicită expres instanței ca judecata să se facă numai pe baza actelor depuse la dosar.

...

Art. 19. Continuitatea. Judecătorul învestit cu soluționarea cauzei nu poate fi înlocuit pe durata procesului decât pentru motive temeinice, în condițiile legii.

Art. 20. Respectarea principiilor fundamentale. Judecătorul are îndatorirea să asigure respectarea şi să respecte el însuşi principiile fundamentale ale procesului civil, sub sancțiunile prevăzute de lege.

Art. 21. Încercarea de împăcare a părților. (1) Judecătorul va recomanda părților soluționarea amiabilă a litigiului prin mediere, potrivit legii speciale.

(2) În tot cursul procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii.

Art. 22. Rolul judecătorului în aflarea adevărului. (1) Judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile.

(2) Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greşeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor şi prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice şi legale, în acest scop, cu privire la situația de fapt şi motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbaterea acestora orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum şi alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.

(3) Judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în con¬dițiile legii. Persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz, de a renunța la judecată sau la dreptul pretins, de a achiesa la pretențiile reclamantului ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție.

(4) Judecătorul dă sau restabileşte calificarea juridică a actelor şi faptelor deduse judecății, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă.

(5) Cu toate acestea, judecătorul nu poate schimba denumirea sau temeiul juridic în cazul în care părțile, în virtutea unui acord expres privind drepturi de care, potrivit legii, pot dispune, au stabilit calificarea juridică şi motivele de drept asupra cărora au înțeles să limiteze dezbaterile, dacă astfel nu se încalcă drepturile sau interesele legitime ale altora.

(6) Judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăşi limitele învestirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.

(7) Ori de câte ori legea îi rezervă judecătorului puterea de apreciere sau îi cere să țină seama de toate circumstanțele cauzei, judecătorul va ține seama, între altele, de principiile generale ale dreptului, de cerințele echității şi de buna-credință.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 359 DIN 29 DECEMBRIE 2017 - 16 IANUARIE 2018

Pe ce rit sărbătorim Crăciunul?

An de an, mai ales cu ocazia tradiționalerlor sărbători de iarnă, tot auzim sintagmele: „stil nou", „stil vechi". Mai nou, despre ortodocsi de rit vechi şi, respectiv, ortodocsi de rit nou. Ei bine, tocmai despre acestea îmi propun să spun câteva cuvinte, poate lămuritoare, poate tocmai bune să încurce şi mai mult înțelesurile.

Aşadar, există şi acum, în al doilea deceniu al celui de al treilea mileniu de la Hristos în coace, cetățeni şi chiar popoare care trăiesc asincron cu majoritatea celor ce compun lumea. Cum s-a întâmplat asta? Într-un fel simplu şi, totodată complicat, complicat din cauza inerției care însoțeşte permanent conştiințele umane. Iată cum, în cazul de față, stau lucrurile:

Înainte de Hristos existau două sisteme de calculare a timpului unui an: unul al egiptenilor – care era mai corect, dar nici el perfect – de 365 zile, altul, al romanilor, care era de 355 zile. Rămânea, astfel, anual o diferență de timp faştă de calendarul solar. Cu timpul, s-a simțit nevoia de îndreptare. Împăratul roman Iuliu Cezar, în anul 46 i.Hr., adopta sistemul de calcul egiptean, sistem care s-a numit „calendarul iulian", folosit de întreaga creştinătate, timp de 15 secole. De calendarul iulian s-au servit şi Sfinții Părinți la Sinodul I Ecumenic de la Niceea (325 d.H.), la calcularea datei Paştilor (prima duminică, după lună plină, după echinocțiul de primăvară).

Calendarul iulian măsura 365 de zile şi 6 ore în timp ce calendarului solar măsura 365 zile, 5 ore, 43 minute şi 46 secunde. De aici rezulta anual o diferență de 11 minute şi 14 secunde. S-a ajuns astfel ca, după 330 de ani, să apară o diferență de trei zile (cu atât rămăsese în urmă calendarul iulian).

În vremea Sinodului I Ecumenic, echinocțiul de primăvară se afla la 21 martie în loc de 24 martie, cum fusese în anul 46 î.Hr., când împăratul Iuliu Cezar a fixat calendarul. De atunci, Sinodul a luat ca punct de plecare în calcularea datei Paştilor, ziua de 21 martie, când a fost atunci echinocțiul de primăvară.

Specialiştii astronomi au calculat că, din 123 în 123 de ani echinocțiul de primăvară retrogradează cu o zi. De aceea, au propus conducătorilor Bisericii îndreptarea calendarului, pentru că tabelele pascale nu mai corespundeau cu ziua lunii pline astronomice. Şi astfel, la 24 februarie 1582, papa Grigorie al XIII-lea a făcut o reformă, suprimând zece zile din calendar, astfel încât data de 5 octombrie a devenit 14 octombrie. De atunci calendarul s-a numit „gregorian" sau „stilul nou".

PT.CONF. ALLA VOLCOVA

Descoperire de excepţie la o mănăstire din România, confirmată oficial: osemintele dispărute de secole ale lui Mihai Viteazu

Raportul de medicină legală şi măsurătorile antopometrice confirmă autenticitatea osemintelor care au fost descoperite la Mănăstirea Plăviceni din județul Teleorman, iar marți va avea loc o slujbă de cinstire a memoriei marelui Voievod.

Mihai Viteazu a fost decapitat pe 9 august 1601 în tabăra de la Câmpia Turzii, la comanda împăratului Rudolf al II-lea. Capul a fost luat de un credincios de-al său, conform unei însemnări a lui Radu Mihnea, domn al Țării Româneşti. Trupul său a rămas timp de trei zile pe câmpul de bătălie, unde a fost batjocorit şi de oameni şi de câini, după care a fost îngropat. Ulterior, trupul a fost dus la Biserica Mitropolitană de la Alba Iulia, unde a rămas pentru o perioadă de timp. Se ştie că osemintele Voievodului au dispărut de acolo înainte de desființarea Mitropoliei Ardealului şi transformarea lăcaşului în biserică catolică (1701).

Din 1701 nu se mai ştia nimic de osemintele voievodului

De atunci însă şi până în 2010, nu a mai existat nici un indiciu despre osemintele lui Mihai Viteazu. În 2010, călugării de la Mănăstirea Plăviceni au făcut o descoperire de excepție, respectiv un schelet care se potrivea în ceea ce priveşte dimensiunile cu cel al marelui domnitor. Argumentele inițiale care susțineau teoria potrivit căreia osemnitele ar fi aparținut lui Mihai Viteazul erau legate de faptul că Mănăstirea Plăviceni a fost ridicată de Doamna Stanca, că hramul este al Arhanghelui Mihail, dar şi faptul că din schelet lipsea capul, dar şi membrele superioare fără claviculă şi coaste, ceea ce corespundea modului cum a fost mutilat Voievodul în 1601, după cum a precizat părintele Teoctist Moldovanu, starețul mănăstirii. Preotul a fost hotărât să facă un test ADN şi măsurători antopometrice ale oaselor descoperite folosind material ADN de la mama lui Mihai Viteazu, Teodora Cantacuzino, înmormântată la Mănăstirea Cozia.

Acum, supoziția călugărilor de la acea vreme s-a adeverit, după ce a fost definitivat raportul medico-legal care atestă faptul că osemintele corespund ca mărime celor ale domnitorului, iar din cadavru lipseşte capul (care se află acum la Mănăstirea Dealul), dar şi celelalte elemente lipsă ale corpului. Marți, pe 9 august, la Mănăstirea Plăviceni din județul Teleorman va avea loc o slujbă la osemintele Voievodului, la care sunt aşteptați mii de pelerini.

Cine doreşte să ne dispară istoria?!

Odiseea acestor oseminte este una bogată şi complexă. Din relatările din presa vremii şi din informațiile de la cel mai înalt nivel al unor membrii aparținând celui mai elitist birou al contrainformațiilor militare, celebrul Birou 2 al Statului Major al Armatei Române, reiese că reprezentanți ai serviciilor militare secrete au primit de-a lungul timpurilor diverse misiuni speciale privind protecția acestor artefacte neprețuite pentru istoriografia României şi a națiunii Române. Un film documentar care circulă pe internet povesteşte odiseea parcursă de capul Voievodului în Primul şi cel de-al Doilea Război Mondial. Neştiute sunt şi traseele din zilele noastre, protejate se pare de un grup de înalți şi „păzitori" ai acestor artefacte. De-a lungul timpului, de altfel, multe dintre simbolurile noastre naționale au încercat să fie distruse, începând de la cetățile dacice, citadelele romane sau chiar şi biserici şi mănăstiri. Nu este de mirare miza ca şi aceste oseminte să dispară şi să nu mai fie găsite. Unii doresc să nu mai avem istorie, care să aducă aminte de cei cinci conducători care au contribuit de-a lungul existenței noastre de peste 2000 de ani în aceste teritorii la unirea României, Burebista, Decebal, Mihai Viteazu, A.I. Cuza şi Regele Ferdinand. Este oare o întâmplare că au apărut aceste oseminte ale marelui Voievod sau asistăm la o recreare a istoriei pe bază de dovezi concludente, având în vedere apropierea centenarului în 2018.

Asasinarea Voievodului, în cronicile vremii

Dintre contemporanii Voievodului care au relatat din surse directe sau indirecte despre asasinarea lui Mihai Viteazu, pot fi menționați: Istvan Szamoskozy, cornicar transilvănean contemporan cu evenimentele, George Brancovici, Pettho Gergely – cronicar maghiar, Hieronymus Ortelius – istoric flamand, Jaques Augustin de Thou – istoric francez sau Richard Knolles – istoric englez. „Tăiat-au nemții bucăți mari de piele din trupul voivodului despuindu-i spatele şi coastele, umerii şi le-au oprit ca amintire. În cele din urmă, aşa scârbos cum era, l-au înmormântat nişte sârbi într-o groapă mică ca nu-l mănânce câinii", scrisa cronicarul transilvănean Istvan Szamoskozy (1570 -1612).

Biserica Ortodoxă Română – un gest simbolic pentru centenar

Anul 2018 este un an important pentru istoria poporului nostru, având în vedere că se vor împlini 100 de ani de la reunificarea vechilor provincii ale Daciei în România şi formarea națiunii române. Un gest deosebit din partea Patriarhului Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Daniel, a preşedintelui Comisiei de Canonizare, prof. univ. dr. Laurențiu Streza, Mitropolitul Ardealului, precum şi a Sfântului Sinod ar fi să aprobe canonizarea marelui Voievod întregitor de neam şi țară.

Important pentru primarii comunelor

CONDUCEREA ASOCIAȚIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA

*Datorită importanței pe care ziarul Reflector argeșean o dă „**instituției primarului din România**", cel care răspunde moral și material de „**satul românesc**", păstrător al tradițiilor milenare, în numărul de față prezentăm conducerea Asociației Comunelor din România. Această asociație trebuie să se bucure de importanța pe care trebuie să o aibă conducerea statului reprezentată de președinte și primul-ministru, dar și de conducerea Parlamentului. Primăriile, conform tradiției românești, reprezintă „**coloana vertebrală a Statului Român**". De aceea credem că, având în vedere faptul că ne aflăm în cel mai important an al națiunii române, materializat prin sărbătorirea centenarului, conducerea statului trebuie să aibă o altă abordare privind satul românesc. Drept urmare, ar fi necesar chiar un Congres al comunelor din România. Acest Congres, organizat în cea mai mare sală de la București, trebuie să aibă reprezentanți din toate cele 7200 de comune de pe teritoriul românesc, din fiecare să fie în afară de primar încă 4-5 reprezentanți aleși de cetățeni fără culoare politică.*

Nr. crt.	Prenumele și numele primarului	Funcția îndeplinită la nivelul A.Co.R.	Primarul comunei	Județul
	Emil DRĂGHICI	președinte*	Vulcana-Băi	Dâmbovița
	Ghiorghe BUTE	secretarul general*	Scânteiești	Galați
	CONSILIUL DIRECTOR			
1.	Mariana GÂJU	prim-vicepreședinte președintele Filialei Județene Constanța a A.Co.R. președintele Ligii Femeilor Primari ai comunelor din România	Cumpăna	Constanța
2.	Vasile COZAN	vicepreședinte - Regiunea de Dezvoltare Nord-Est președintele Filialei Județene Suceava a A.Co.R.	Panaci	Suceava
3.	Adrian DUMITRU	vicepreședinte - Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia președintele Filialei Județene Prahova a A.Co.R.	Blejoi	Prahova
4.	Gheorghe-Florin TIUTIU	vicepreședinte - Regiunea de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia președintele Filialei Județene Olt a A.Co.R.	Nicolae Titulescu	Olt
5.	Ovidiu COLCERIU	vicepreședinte - Regiunea de Dezvoltare Nord-Vest președintele Filialei Județene Cluj a A.Co.R.	Sânpaul	Cluj
6.	Ștefan MOSCU	vicepreședinte - Regiunea de Dezvoltare Sud-Est președintele Filialei Județene Vrancea a A.Co.R.	Cîrligele	Vrancea
7.	Mircea Ion ROVINAR	vicepreședinte - Regiunea de Dezvoltare Vest președintele Filialei Județene Hunedoara a A.Co.R.	Vălișoara	Hunedoara
8.	Gheorghe DĂMIAN	vicepreședinte - Regiunea de Dezvoltare Centru președintele Filialei Județene Alba a A.Co.R.	Ciugud	Alba
9.	Eugen ION	secretar- Regiunea de Dezvoltare Sud-Est președintele Filialei județene Tulcea a A.Co.R.	Jurilovca	Tulcea
10.	Ionel CURUȚI	secretar - Regiunea de Dezvoltare Vest președintele Filialei Județene Timiș a A.Co.R.	Mănăștiur	Timiș
11.	Valeria DASCĂLU	secretar - Regiunea de Dezvoltare Nord-Est președintele Filialei Județene Neamț a A.Co.R.	Săbăoani	Neamț
12.	Nicolae PANDEA	secretar - Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia președintele Filialei Județene Călărași a A.Co.R.	Ștefan cel Mare	Călărași
13.	Ion STOICAN	secretar - Regiunea de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia președintele Filialei Județene Mehedinți a A.Co.R.	Isverna	Mehedinți
14.	Ioan GÂRBACEA	secretar - Regiunea de Dezvoltare Centru președintele Filialei Județene Brașov a A.Co.R.	Hălchiu	Brașov
15.	Paul-Mihai-Nicu PRECUP	secretar - Regiunea de Dezvoltare București-Ilfov președintele interimar al Filialei Județene Ilfov a A.Co.R.	Mogoșoaia	Ilfov
16.	Ștefan MOISE	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Est președintele Filialei Județene Brăila a A.Co.R.	Tufești	Brăila
17.	Emilian-Gheorghe POP	membru- Regiunea de Dezvoltare Nord-Vest președintele Filialei Județene Maramureș a A.Co.R.	Săcălășeni	Maramureș
18.	Vasile-Dumitru DAN	membru - Regiunea de Dezvoltare Centru președintele Filialei Județene Mureș a A.Co.R.	Ibănești	Mureș
19.	Ion HORĂSCU	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia președintele interimar al Filialei Județene Vâlcea a A.Co.R.	Prundeni	Vâlcea
20.	Letiția STOIAN	membru - Regiunea de Dezvoltare Vest președintele Filialei Județene Arad a A.Co.R.	Semlac	Arad
21.	Marcel VANCU	membru - Regiunea de Dezvoltare Centru președintele interimar al Filialei Județene Harghita a A.Co.R.	Tulgheș	Harghita
22.	Valentin MANEA	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Est președintele Filialei Județene Bacău a A.Co.R.	Săucești	Bacău
23.	Dumitru CHELARIU	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Est președintele Filialei Județene Botoșani a A.Co.R.	Pomîrla	Botoșani
24.	Benoni MORUZI	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Est președintele Filialei Județene Iași a A.Co.R.	Aroneanu	Iași
25.	Neculai MORARU	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Est președintele Filialei Județene Vaslui a A.Co.R.	Fălciu	Vaslui
26.	Marian MUȘAT	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Est președintele Filialei Județene Buzău a A.Co.R.	Valea Salciei	Buzău
27.	Ion DUMITRU	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia președintele Filialei Județene Argeș a A.Co.R.	Albota	Argeș
28.	Dorinel SOARE	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia președintele Filialei Județene Dâmbovița a A.Co.R.	Niculești	Dâmbovița
29.	Eugen ȘOAVĂ	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia președintele Filialei Județene Giurgiu a A.Co.R.	Malu	Giurgiu
30.	Victor-Alexandru DUMITRU	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia președintele Filialei Județene Ialomița a A.Co.R.	Moldoveni	Ialomița
31.	Benone RABABOC	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia președintele Filialei Județene Teleorman a A.Co.R.	Talpa	Teleorman
32.	Florea GRIGORESCU	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia președintele Filialei Județene Dolj a A.Co.R.	Urzicuța	Dolj
33.	Gheorghe CÎRSTEA	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia președintele Filialei Județene Gorj a A.Co.R.	Hurezani	Gorj
34.	Nicolae BEG	membru - Regiunea de Dezvoltare Vest președintele Filialei Județene Caraș-Severin a A.Co.R.	Marga	Caraș-Severin
35.	Ioan ȘORA	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Vest președintele Filialei Județene Bihor a A.Co.R.	Pomezeu	Bihor
36.	Romeo-Daniel FLORIAN	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Vest președintele Filialei Județene Bistrița-Năsăud a A.Co.R.	Lechința	Bistrița-Năsăud
37.	Boncidai CSABA	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Vest președintele Filialei Județene Sălaj a A.Co.R.	Pericei	Sălaj
38.	Dumitru POP	membru - Regiunea de Dezvoltare Nord-Vest președintele Filialei Județene Satu Mare a A.Co.R.	Odoreu	Satu Mare
39.	Gheorghe MARIN	membru - Regiunea de Dezvoltare Centru președintele interimar al Filialei Județene Covasna a A.Co.R.	Barcani	Covasna
40.	Valentin-Dumitru-Ioan IVAN	membru - Regiunea de Dezvoltare Centru președintele Filialei Județene Sibiu a A.Co.R.	Sadu	Sibiu
41.	Paul CRISTEA	membru - Regiunea de Dezvoltare Sud-Est președintele Filialei Județene Galați a A.Co.R.	Șendreni	Galați
		* Nu fac parte din Consiliul director.		

UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE NU A FOST O DORINȚĂ „GEO-POLITICĂ EUROPEANĂ“ CI O DORINȚĂ MILENARĂ A POPORULUI ROMÂN, DE LA BUREBISTA ŞI DECEBAL ŞI PÂNĂ LA CUZA

Anul acesta, 24 ianuarie 2018 are o semnificaţie deosebită pentru naţiunea română.Acest lucru este materializat de împlinirea a 100 de ani de la împlinirea visului milenar al poporului român de unire şi centralizare a conducerii statale. De la început trebuie precizat faptul că Unirea de la 1 Decembrie 1918 a avut ca temelie prima încercare de unire făcută de marele Domnitor Mihai Viteazul, iar în continuare, dorinţa s-a cimentat la 24 ianuarie 1859. Acest eveniment s-a înfăptuit de două instituţiii fundamentale ale Statului Român: artmata română, prin col. Alexandru Ioan Cuza şi Biserica Ortodoxă care a fost trup şi suflet în realizarea acestui obiectiv fundamental prin care s-a dorit prin armată, păstrarea puterii statului, iar prin biserică păstrarea esenţei vieţii şi a tradiţiilor milenare ale poporului daco-român. De aceea prezentăm în serial unele puncte de vedere privind realizarea evenimentului Unirii.

Unirea Principatelor Române

Unirea Principatelor Române a avut loc la jumătatea secolului al XIX-lea prin unirea statelor Moldova şi Țara Românească sub numele Principatele Unite ale Moldovei şi Țării Româneşti. Unirea a fost legată de personalitatea lui Alexandru Ioan Cuza şi de alegerea sa ca domnitor al ambelor principate la 5 ianuarie 1859 în Moldova şi la 24 ianuarie 1859 în Țara Românească.

Procesul, bazat pe puternica apropiere culturală şi economică între cele două țări, a început în 1848, odată cu realizarea uniunii vamale între Moldova şi Țara Românească, în timpul domniilor lui Mihail Sturdza, respectiv Gheorghe Bibescu. Deznodământul războiului Crimeii a dus la un context european favorabil realizării unirii. Votul popular favorabil unirii în ambele țări, rezultat în urma unor Adunări ad-hoc în 1857 a dus la Convenția de la Paris din 1858, o înțelegere între Marile Puteri, prin care se accepta o uniune mai mult formală între cele două țări, cu guverne diferite şi cu unele instituții comune. La începutul anului 1859 liderul unionist moldovean Alexandru Ioan Cuza a fost ales ca domnitor al Moldovei şi Țării Româneşti, act care a adus cele două state într-o uniune personală. În 1862, cu ajutorul unioniştilor din cele două țări, Cuza a unificat Parlamentul şi Guvernul, realizând unirea politică. După înlăturarea sa de la putere în 1866, unirea a fost consolidată prin aducerea pe tron a principelui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, iar constituția adoptată în acel an a denumit noul stat România.

Unirea Principatelor Moldova şi Țara Românească în contextul geopolitic european

Ordinea geopolitică a Europei în anii 1815-1853, a Rusiei şi a Imperiului Otoman se stabilise ultima oară la Congresul de la Viena din 1815. Între timp însă echilibrul astfel stabilit a început să se destrame, îndeosebi din cauza crizei interne în Imperiul otoman, denumit „omul bolnav de la Bosfor“, principatele Române aflându-se în vasalitate în raport cu Imperiul Otoman. Încă din anii de dinainte Rusia țaristă începuse planurile sale de expansiune în direcția Europei centrale şi a Balcanilor, cu o tendință revanşardă în restabilirea influenței sale istorice şi în Moldova şi în Țara Românească. Folosind ca pretext probleme religioase ale ortodoxiei în Imperiul Otoman şi beneficiind de slăbiciunea Imperiului, Rusia a început în 1853 aşa zisul „Război al Crimeii“ împotriva Imperiului Otoman, ocupând Principatele Române. Situația geopolitică a Europei, dirijată de Franța, Anglia şi Austria, însă era deja de dinainte orientată în a asigura existența şi integritatea Imperiului Otoman pentru a contracara o creştere a influenței Rusiei şi în Orient, după ce deja Rusia se extinsese în Asia în contra intereselor franceze şi engleze. Astfel Franța si Anglia au intrat în acest război de partea Imperiului Otoman contra Rusiei, în concordanță şi cu interesele şi politica externă a Austriei în privința „principatelor dunărene“. Războiul Crimeei s-a încheiat prin armistițiu, cu propuneri din partea tuturor puterilor europene, convenind a fixa o nouă situație geopolitică a Europei de est în context cu Rusia şi Imperiul Otoman, fiind astfel planificate convorbiri la Constantinopol şi Paris în vederea elaborării tratatelor corespunzătoare, având ca țel slăbirea influenței Rusiei în Orient şi în Marea Neagră, care avea să devină o mare neutră. Astfel a intrat în atenția marilor puteri ale politicii europene şi situația „principatelor dunărene“, Moldova şi Țara Românească. Deşi Austria nu a participat la război, a cerut în 3 Iunie 1854, Rusiei să se retragă din Principatele Române, în virtutea propriilor interese şi într-adevăr Rusia s-a retras. Însă în mod neaşteptat atunci Imperiul Austriac a ocupat Principatele Române, plasând în octombrie 1854, 300.000 de soldați la granița Moldovei cu Rusia. În contextul problemei „principatelor dunărene“ au jucat un rol multe alte probleme de echilibrare a situației generale. Amânarea rezolvării s-a datorat diferențelor de păreri în cadrul alianței învingătorilor. Conceptului Franței asupra unor principate unite i s-a raliat Rusia din motive tactice, însă în totală contradicție cu părerea Austriei şi Imperiului Otoman. Anglia a luat o poziție indecisă. În alianța învingătoare exista unanimitate că protectoratul istoric al Rusiei asupra principatelor trebuie să se termine, cu o „derusificare“ a principatelor de influența Rusiei în cultură şi administrație, însă exista lipsa unanimității privind statutul organizatoric viitor al principatelor. Principatele Române erau în concepția lui Napoleon al III -lea cele mai potrivite pentru a-şi promova ideea principiului național, în propriul interes al Franței, în Europa cât şi a remanierii hărții europene în urma eşecului francez din 1815.

Astfel ideea unirii principatelor române s-a născut pe plan internațional în împrejurimea împăratului francez Napoleon III, bineînțeles din interese proprii franceze.

Însă ambasadorii Angliei şi a Austriei, Redcliffe si Prokesch-Osten, se străduiau să lege Principatele Unite iarăşi mai puternic de Imperiul Otoman. Expresia acestei strădanii a fost un concept preliminar de tratat din 11 Februarie 1856 cu 30 de articole, prezentat ministrului de externe al Înaltei Porți, conținând idei de bază privind organizarea şi statutul viitor al principatelor. («Projet concernant le 1-er point de garantie arrêté entre les Representants des trois Puissances et ceux de la S. Porte dans la réunion du 11 Fevrier» (HHSTA, PA XII 56 f. 256-266)). În acest concept se precizează că în virtutea războiului, tratatele ruso-turce privind organizarea internă a principatelor în acel «Reglement organique» (Regulament Organic) încă de dinainte de 1828 şi-au pierdut valabilitatea. În acest sens, Înalta Poartă avea de reînnoit imunitatea şi privilegiile sale care i-au fost acordate încă de pe timpul lui Baiazid I, reținându-se în art. 2 că Moldova şi Țara Românească rămân parte integrantă a Imperiului Otoman supuse suzeranității sultanului.

Însă ideea unor principate unite a stârnit o rezistență deosebită la Viena şi la Înalta Poartă. În politica austriacă la Viena existau îngrijorări că românii vor simți suzeranitatea otomană ca o nedreptate şi vor cere un stat independent, care ar putea cuprinde atunci şi Bucovina, pe atunci austriacă, şi partea română a Transilvaniei, creând un precedent istoric şi pentru Serbia care s-ar putea sprijini pe susținerea Rusiei, această situație în totalitate lovind interesele Austriei „până în măduva oaselor“. Exista părerea că acestui principiu distrugător al naționalismului, care în mod fericit a fost supus în 1849, Austria voia a-i opune principiul „mai înălțător şi împăciuitor al statalității“ interdependent de naționalitate. În această chestiune însă împăratul austriac Franz Joseph I a avut o cu totul altă părere. El a promovat ideea că principatele aveau să rămână neunite, dar în nici un caz nu aveau să fie legate mai strâns de Înalta Poartă, ci din contră, independența lor trebuie întărită, dând ordin reprezentantului său la Paris să se opună strict voinței otomane de a-şi întinde influența în acea zonă a Europei.

În concluzie, trebuie să reținem că unirea principatelor a fost un proiect politic al împăratului francez Napoleon III, din două motive de politică externă în favoarea intereselor Franței: în primul rând a fost un proiect antirusesc de-a îngrădi şi a pune o barieră în extinderea intereselor ruseşti, iar în al doilea rând a fost impunerea „principiului națiunii“ pentru a submina principiile Congresului de la Viena din 1815, ca armă politică a Austriei.

Peste acest context fericit geopolitic european, s-a suprapus dorința şi voința populației şi a păturilor conducătoare din cele două principate încă din 1600, când lui Mihai Viteazul i-a reuşit pentru scurt timp o unificare a două principate de cultură si proveniență înrudite istoric. Însă trebuie să luăm în considerare că acest moment favorabil al istoriei geopolitice europene a avut un rol hotărâtor în acest act de unire.

Români, să ne respectăm drapelul tricolor!

Luna decembrie 2017 a fost o lună încărcată de evenimente majore în viaţa poporului român, de care ar fi trebuit să se preocupe atât organele centrale, dar mai cu seamă organele judeţene, începând cu primarii de localităţi şi terminând cu Prefectul judeţului şi Preşedintele Consiliului judeţean.

În această lună, când se împlinesc 99 de ani de când, ireversibil, România şi-a căpătat independenţa în graniţele ei fireşti, mă frământă o mare dezamăgire cu privire la **„nearborarea simbolurilor naţionale reprezentate de drapelul tricolor“.**

Municipiul Piteşti poate că este printre puţinele din România care au arborat un număr foarte mic de drapele tricolor pe arterele principale ale municipiului cu peste 250 de mii de locuitori. Pe cea mai importantă arteră care începe de la Petrochimie şi până la graniţa cu localitatea Bascov, Primăria Piteşti a arborat doar 90 de drapele. Foarte puţine în raport cu importanţa evenimentului de la 1 Decembrie 1918, când ne-am căpătat independenţa prin Tratatul de la Trianon şi nu prin căpătarea independenţei prin lovitura de stat de la 22 Decembrie 1989, aşa cum actuala generaţie de tineri pretind.

În condiţiile actuale ale globalizăriii forţate impusă României de marile puteri conducătoare în Europa, cu precădere din partea Germaniei şi a Aliatului său, SUA, arborarea drapelului reprezintă un lucru esenţial în dovedirea mileniilor de existenţă pe acest teritoriu. Poziţia geografică a României de peste 2000 de ani de când romanii au **invadat** Dacia pe la Porţile de Fier a constituit pentru toate ţările din jur, mai puţin Serbia, o dorinţă a lor de cucerire. Şi sigur că au avut de ce.... şi pentru ce...

România reprezintă **„Grădina Maicii Domnului“**, singura ţară de pe Glob care are distincte cele patru continente. Are relieful de la Mare la şes, deal şi munte. Are cel mai bogat număr de râuri şi pâraie. Are cel mai bogat perimetru aurifer care, deşi a fost exploatat de 2000 de ani, începând cu romanii, aproape 200 de ani, şi terminând cu Imperiul Austro-Ungar timp de aproape 500 de ani, iar zăcământul va mai fi exploatat probabil încă sute de ani.

Apele minerale şi curentul electric ar putea constitui sursa de existenţă a celor peste 20 de milioane de români care se încăpăţânează să vieţuiască în graniţele fireşti ale Statului Român.

La începutul anului 1990 România avea cca. 23 de milioane de cetăţeni. Acum, au plecat din ea cca.un milion de tineri pelerini, fără dragoste de ţară. Au plecat cca. un milion de ţigani, rudari şi o bnă parte din cele 20 de minorităţi. Să le fie de bine!

În România au rămas 20 de milioane de români adevăraţi care „vicisitudinea vremurilor şi politica agresivă a marilor puteri din Europa“ care doresc ca teritoriul României să fie depopulat sau repopulat cu emigranţi aduşi cu forţa datorită politiciii greşite a cancelarului Angela Merkel. Că este aşa o dovedesc rezultatele dezastruoase ale partidului domniei sale la ultimile alegeri.

De 2000 de ani românii au murit pentru pământ, ţară şi biserică. Şi probabil vor muri până la sfârşitul pământului deoarece pământul românesc este unicat în lume, iar „calitatea“ este dovedită de câteva proverbe: „Pică pară mălăiaţă în gura lui nătăfleaţă!“. Cu alte cuvinte, în România, dacă eşti vrednic şi gospodar, nimeni nu moare de foame datorită pământului care, aşa cum ne îndeamnă Bibilia, trebuie să-l iubim datorită faptului că **„din pământ te-ai născut, în pământ te vei duce“.**

Acestea sunt principiile fundamentale de existenţă a Statului Român, iar consecinţa şi condiţiile sunt acelea de apărare a simbolurilor naţionale.

De aceea ne vedem obligaţi să atragem atenţia autorităţilor comunale, orăşeneşti şi judeţene să manifeste grijă pentru promovarea simbolurilor naţionale. Altfel vom fi un popor la discreţia marilor puteri.

Legea 75/1994 privind arborarea drapelului României - o obligaţie a tuturor instituţiilor publice

La Articolul 7 se adaugă următoarele alineate şî va avea următorul cuprins:

(1) Drapelele altor state, stemele, sigiliile, steagurile sau orice alt însemn naţional, statal, regional sau individual, asimilate acestora nu pot fi purtate sau arborate pe teritoriul României dacă ele aduc atingere în vreun fel demnităţii, istoriei sau Constituţiei României;

(2) Orice alte însemne, care nu încalcă alin. (1) se vor purta sau arbora pe teritoriul României însoţite de drapelul României. În aceste condiţii drapelul României nu poate fi ea mărime inferior, iar ca aşezare va căpăta poziţia favorizată definite de legile şi normele în vigoare.

Se introduce un nou articol înaintea articolului 23 şi restul se renumerotează:

(1) Steagurile regiunilor, judeţelor, municipiilor, oraşelor şi comunelor, legal aprobate, precum şi folosirea acestora se bucură de protecţia legii.

(2) Atingerile de orice fel aduse steagurilor regiunilor, judeţelor, municipiilor, oraşelor şi comunelor legal aprobate şi împiedicarea folosirii acestora atrag răspunderea civilă, administrativă sau penală, după caz, a persoanelor vinovate potrivit legii.

(3) Constituie contravenţii următoarele fapte, dacă nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracţiuni:

a) arborarea drapelului României de altă formă, cu alte dimensiuni, alte modele şi cu altă intensitate a culorilor decât cele stabilite potrivit legii;

b) arborarea drapelului României în stare necorespunzătoare;

c) nearborarea drapelului României pe perioada desfăşurării evenimentelor prevăzute la art. 3;

d) nerespectarea prevederilor art. 9 şi art. 10

e) intonarea Imnului Naţional cu alt text şi cu altă partitură decât cele stabilite de lege;

f) nerespectarea prevederilor art. 14;

g) folosirea sigiliului cu stema României în alte scopuri şi de alte persoane decât cele stabilite de lege;

h) confecţionarea sigiliilor cu alte însemne.

(4) Constituie infracţiuni şi se pedepsesc conform legislaţiei în vigoare, următoarele fapte:

a) nearborarea drapelului României de către autorităţile şi instituţiile publice;

b) arborarea drapelului sau a fanionului altui stat, cu alte dimensiuni decât cele ale drapelului României şi cu alte ocazii sau în alte condiţii decât cele prevăzute de lege;

c) arborarea drapelului la sediul primăriilor, consiliilor judeţene şi al prefecturilor în alte condijii decât cele prevăzute de lege;

d) refuzul primarului de a purta eşarfa potrivit prevederilor art. 23 sau purtarea unei eşarfe având alt model, alte dimensiuni sau alte culori decât cele ale drapelului României;

e) arborarea altor drapele sau însemne în afara de condiţiile menţionate la art. 7 din prezenta lege;

f) îngrădirea dreptului de a purta însemnele naţionale (drapel, stema, sigilii sau orice însemn naţional asimilat acestora);

g) purtarea sau arborarea pe teritoriul României a drapelelor altor state, stemelor, sigiliilor sau oricăror altor însemne naţionale, statale, regionale sau individuale, care aduc atingere în vreun fel demnităţii, istoriei sau constituţiei României;

h) purtarea sau arborarea oricărui însemn definit la art.7 alin (1), fără a fi însoţite de drapelul României, conform normelor şi legislaţiei în vigoare.

(5) Contravenţiile prevăzute la alin. (3) lit. a), b) şi g) se sancţionează cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei, iar cele prevăzute la lit. c), d), e), f), h) cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei.

(6) Constatarea contravenţiilor şi infracţiunilor prevăzute la alin. (3) şi (4), precum şi aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (5) se face de către prefecţi şi împuterniciţii acestora, Poliţia Română, Jandarmeria Română şi se aplică conducătorului autorităţii sau instituţiei publice, primarului, preşedintelui consiliului judeţean, precum şi persoanei fizice sau juridice vinovate de săvârşirea contravenţiei sau a infracţiunii.

PREŞEDINTELE SENATULUI
ANTONESCU GEORGE
CRIN LAURENŢIU

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 359 DIN 29 DECEMBRIE 2017 - 16 IANUARIE 2018

Revista PIETRELE DOAMNEI
Cercul Militar Curtea de Argeş
Subfiliala DOMNEŞTI a Cultului Eroilor - Filiala Argeş

Vă invită
Miercuri, 17 ianuarie 2017, ora 12,00 la Biblioteca public LUCA PAUL din comuna Domnești, județul Argeș, unde se va desfășura întâlnirea lunară a iubitorilor de cultură sub genericul
GÂNDURI LA ÎNCEPUT DE SEARĂ

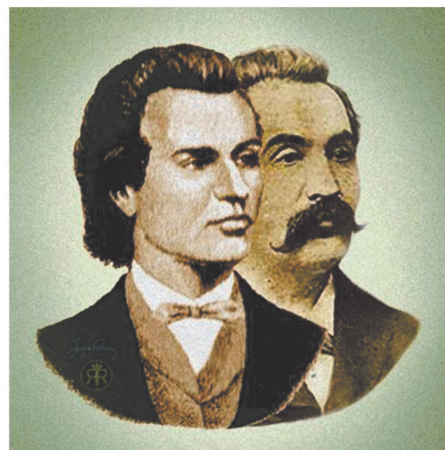
Întâlnirea va avea ca temă:
EMINESCU – simbolul identității naționale.

Din program:
* Ziua Culturii Naționale. Gânduri pentru minte, inimă și suflet spuse de prof. Constantin Voiculescu.
*Eminescu – chipul infinitului din noi. Prezintă prof. Daniel Dejanu
* Inteligența emoțională în creația lui Eminescu. Însemnări prof. Mihaela Ramona Sîrba – Lic. Teh. Petre Ionescu Muscel – Domnești
*Lansare revista PIETRELE DOAMNEI, ***număr dedicat lui Mihai Eminescu – poetul sufletului românesc***
* Eminescu în conștiința tinerei generații. Versuri din creația eminesciană rostit de elevi ai Școlii gimnaziale GHEORGHE BĂDESCU – comuna Arefu, Argeș și ai Liceului Tehnologic PETRE IONESCU-MUSCEL din Domnești – Argeș.
* **La steaua care-a răsărit....**Recită din creația Luceafărului prof. Maria Chirtoacă, scriitor, membru USR
* Lansare carte: ***Icoanele marilor noștri dascăli***, autor Ion C. Hiru

Organizatori:

- Prof.dr. George Baciu, redactor-șef al Revistei PIETRELE DOAMNEI, președintele Subfilialei Domnești a Cultului Eroilor – Filiala Argeș
- Col. (rtg.) Laurențiu Domnișoru, președintele Filialei Județene Argeș „POSADA" a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere
- Gabriel Zăvoianu, primarul Comunei Domnești
- Georgeta Bucurel, director Biblioteca Publică LUCA PAUL, Domnești-Argeș
- Prof. Ovidiu George Nicuț, director Liceul Tehnologic PETRE IONESCU-MUSCEL

PREZENȚA DUMNEAVOASTRĂ NE ONOREAZĂ!

ANUNŢ OMAGIAL

LA 24 IANUARIE SE ÎMPLINESC 15 ANI DE LA TRECEREA ÎN NEFIINŢĂ A PROFESORULUI CONSTANTIN CRISTESCU OM DE MARE VALOARE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL ROMÂNESC DIN ORAŞUL CURTEA DE ARGEŞ, UN TATĂ ŞI BUNIC EXEMPLAR, FOST INSPECTOR GENERAL ŞCOLAR AL RAIONULUI CURTEA DE ARGEŞ, FOST VICEPRIMAR AL ORAŞULUI CURTEA DE ARGEŞ, FOST DIRECTOR ADJUNCT AL LICELULUI VLAICU VODĂ, FOST DIRECTOR AL ŞCOLII GENERALE NR. 5 CURTEA DE ARGEŞ, FOST DIRECTOR AL ŞCOLII VALEA SASULUI, VETERAN DE RĂZBOI.

CU RECUNOŞTINŢĂ ŞI NESFÂRŞIT REGRET ADUCE UN OMAGIU FIICA DOINA ŞI NEPOŢII VICTOR-ANDREI ŞI CONSTANTIN.

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Str. Târgul din Vale nr. 23, Piteşti, ARGEŞ (în localul cooperaţiei)
- Mobil: 0748 439 276 - 0733 390 136
- Tel.: 0348 - 401 072
- Fax: 0348 - 401 938
- E-mail: reflector_argesean@yahoo.com

Tiparit la S.C. Argeşul liber S.A.

Lectia de justiţie

CE ESTE STATUL DE DREPT ŞI STATUL PARALEL? (II)

Structura Statului Paralel

Spre deosebire de Statul de Drept, care funcționează pe principiul separației şi controlului reciproc între puteri, Statul Paralel se manifestă prin controlul unilateral asupra tuturor puterilor din societate – nu doar cea politică, dar şi cea juridică sau chiar cea reprezentată de mass media. La fel ca în lumea creştină, nimeni nu este fără de păcat în Statul Paralel. Dar tocmai aceste vulnerabilități, complicități şi neputințe individuale cimentează coeziunea, dependența şi susținerea reciprocă dintre cei care populează Statul Paralel, dându-le astfel o forță de acțiune greu de stăvilit. Din ce se compune Statul Paralel?, mă veți întreba. Răspunsul nu este deloc greu. La vârsta mea pot spune că am avut, poate nefericirea, poate avantajul să-l mai percep odată şi anume în anii 50 (obsedantul deceniu) al veacului XX. Atunci, ce-i drept, nu era un Stat Paralel, ci unul complementar, dar cu aceeaşi structură ca cel paralel de azi şi anume: cel din fruntea statului (atunci biroul politic, acum preşedintele -de la Băsescu încoace), organul subversiv de forță (atunci securitatea, acum SRI şi STS), o parte a justiției (procurori şi judecători, atunci procurorii fiind ai poporului, iar judecătorii flancați de-a dreapta şi de-a stânga de asesori populari, acum partea abuzivă şi şantajabilă din corpul procurorilor, precum şi partea arivistă sau laşă din corpul judecătoreilor). Statul Paralel în epoca modernă este, deja, un fenomen care se întâlneşte pe toate continentele, inclusiv în state democrate de referință. În ce ne priveşte, aici şi acum ne vom limita la doar câteva mai pregnante prin oficializarea lor.

Universalitatea Statului Paralel

În **Pakistan** se vorbeşte, de pildă, de existența unui „Stat Paralel" atunci când e analizată separația puterilor în stat. De ce sistemul militarizat din Pakistan a devenit atât de puternic, încât a dobândit forța unui „Stat Paralel"? În Pakistan, cel mai important actor în structura statului este apărarea sau sistemul militar, iar asta a generat, de-a lungul timpului, tensiuni între clasa politică şi structurile de forță. Motivul pentru care în Pakistan puterea militară este atât de mare are explicații istorice. Imediat după retragerea britanicilor din colonii, când India şi Pakistan şi-au dobândit independența, din cauza unor controverse privind granițele acestora, cele două țări au intrat în război, în anul 1947. De atunci, o atmosferă de ostilitate între cele două state domneşte până în ziua de azi. Pakistanezii au fost nevoiți să aloce mulți bani din bugetul țării sistemului militar, iar pe lângă resurse, structurile de forță au mai câştigat şi multă autonomie în raport cu celelalte puteri în stat. Militarii au speculat slăbiciunile instituțiilor civile, iar asta a generat o permanentă tensiune între cei doi actori. Instituțiile politice pakistaneze au fost slăbite, încă de la formarea statului, ceea ce a permis sistemului militarizat să devină un actor politic important. Nimic din ceea ce defineşte „Statul Paralel" în Pakistan nu seamănă cu situația din România. Despre existența unui „Stat Paralel" s-a discutat şi în contextul conflictului sârbo-albanez din **Kosovo**. Liderul albanez, Ibrahim Rugova, este descris drept cel mai important lider albanez, în timpul anilor 1990, care a fost declarat preşedintele unui „stat paralel" kosovar, nerecunoscut de către Serbia, până în anul 1999. Partidul său, Liga Democratică din Kosovo, a realizat un „guvern din umbră", menit să furnizeze servicii sociale populației albaneze din Kosovo, iar asta a dus, în interiorul Iugoslaviei, la ideea constituirii unui „stat paralel". Să compari o astfel de situație cu implementarea luptei împotriva corupției din România, sub masca căreia sunt „rezolvate" rivalități politice ca în România, este un demers absurd. În **Turcia** s-a discutat şi se discută intens despre existența unui Stat Paralel. După tentativa (aranjată sau simulată) de puci militar, din noaptea de 15 iulie 2016, preşedintele Tayyin Erdogan a folosit foarte des expresia de „Stat Paralel". Acel puci eşuat i-a permis preşedintelui Turciei să declanşeze o vastă operațiune de eradicare a mişcării rivale, cea a clerului Fethullas Gülen mişcare care a fost declarată în Turcia „grupare teroristă". Erdogan s-a prevalat de noțiunea de stat paralel, când se referă la Gülen şi gülenism, legitimându-şi astfel represiunea, iar Viktor Orbán îi biciuieşte retoric pe musulmanii care pasămite vin în Europa şi îşi creează state (a se citi şi realități) paralele. Un reputat **istoric american, Robert Paxton**, specializat în studii despre ascensiunea mişcărilor fasciste în Europa, a folosit şi el termenul de „Stat Paralel" care a însemnat, în accepțiunea sa, o serie de instituții care sunt asemănătoare în organizare, management şi structură cu cele ale unui stat legitim, dar care nu fac parte oficial din stat. Ele servesc, în primul rând, pentru a promova o anume ideologie politică. Pe lângă „statul paralel", un alt duşman imaginar cu care luptă câțiva membri PSD (şi, de ce să nu o recunoaştem, realul stat, Statul de Drept, este miliardarul filantrop George Soros. Şi în acest caz, PSD nu a fost foarte original fiindcă a împrumutat termenul de la țara noastră vecină, Ungaria lui Viktor Orban. Din cauza concepției lui Soros în privința refugiaților şi pentru că acesta finanțează ONG-uri care apară prin drepturile omului migrarea refugiaților, Orban a dat startul atacurilor la adresa lui Soros încă din toamna lui 2015. Orban îi numea pe activiştii pentru drepturile omului ca fiind „cei care sprijină tot ceea slăbeşte statele naționale. Cel mai bun pentru acest mod de gândire occidental este George Soros". [În ce mă priveşte, în această apreciere sunt solidar cu Victor Orban] Revenind la noi în țară, partea proastă este că, dacă fostul preşedinte Băsescu, cel care, împreună cu Monica Macovei, ministrul justiției numită de el, fostă procuror pe timpul statului partidului unic, cu experiența istorică a obsedantului deceniu, stăpânea, controla şi conducea Statul Paralel, actualul preşedinte, sasul Iohannis, este el însuşi dominat şi controlat de Statul Paralel, ceea ce îi permite acestuia acțiuni abominabile ce depăşesc multe orori petrecute în obsedantul deceniu al secolului XX.

Închei, aşa cum îi stă bine unui mizantrop, cu câteva cugetări pitagoreice, astfel: „Nu răspândiți vestea unei fapte rele! Faceți în aşa fel încât să-i dispară cât mai curând şi cele mai mici urme. Lăsați răul să moară!" (*Problema este că dacă DNA şi media ar proceda aşa, şi-ar pierde rating-ul, nu?!*) „Taie unghiile poporului, dar nu-i spăla capul cu propria-i urină; pedepseşte-l, fără să îl înjoseşti." (*Păi dacă ar face aşa, DNA-ul şi-ar pierde eficiența. Cele mai multe anchete ale DNA se bazează, în lupta lor politică, pe discreditarea adversarului, probele de la dosar nefiind fezabile*). „Scutiți-vă magistrații de jurământ atunci când intră în funcție, dar nu-i scutiți să dea socoteală când o părăsesc." (*dar ce te faci când lumea este scoasă în stradă atunci când vrei să faci o lege cu răspunderea materială a magistraților? Dacă i-ai pune pe cei zgomotoşi din piețe să plătească ei pentru greşelile magistraților, credeți că ar mai face atâta zaveră, lăsându-se manevrați?*). „Lucrul cel mai ruşinos al unei stăpâniri este pândirea şi iscodirea oamenilor" (*dar ce dulce pare a fii aceasta în prostia atâtor şi atâtor procurori!!!*) Şi, în fine, o ultimă cugetare cu rezonanțe universale: „Nu te aştepta să ți se mulțumească atunci când faci bine poporului: dintre toate dobitoacele, el este cel mai nerecunoscător". *Fără comentarii*...

VICTOR VERNESCU

Vitamina E - protecţie pentru inima şi creier

Reumatism, arterioscleroză şi cancer - toate aceste boli diferite au un numitor comun: sunt cauzate de atacul agresiv al moleculelor de oxigen, aşa-numiţii radicali liberi, care dăunează proteinelor şi lipidelor vitale şi accelerează procesul de îmbătrânire.

Corpul sănătos este pregătit să facă faţă radicalilor liberi, prin propriile mecanisme de protecţie.

Antioxidanţi

Oamenii de ştiinţă au demonstrat deja puterea câtorva vitamine de a capta radicalii liberi din organism şi de a-i dezactiva. Din această grupă a aşa-numiţilor antioxidanţi face parte şi vitamina E (Tocoferol). Pentru că nu poate fi produsă de organismul uman, ea trebuie asimilată din hrană.

Află cât de importantă este respiraţia pentru sănătatea ta

Plămânii ne ajută să aducem oxigenul necesar vieţii în fiecare celulă şi să eliminăm dioxidul de carbon, ne ajută să ne mişcăm, să cântăm, să dansăm şi să practicăm un sport. Respiraţia controlează bătăile inimii, influenţează circulaţia sangvină şi sănătatea tuturor organelor, determină rezistenţa la efort şi capacitatea de desfăşurare a activităţilor zilnice obişnuite.

Fără respiraţie nu există viaţă

Pentru a ne menţine sănătoşi, este important să respirăm corect şi să avem plămâni sănătoşi.

Funcţia pulmonară poate fi evaluată printr-un test simplu şi rapid de efectuat.

Spirometria este un test de respiraţie care măsoară mai mulţi parametri, dintre care cei mai importanţi sunt: cantitatea de aer care circulă prin plămâni şi volumul de aer expirat într-o secundă. Atunci când căile tale respiratorii sunt blocate, inflamate sau obstruate, cantitatea de aer pe care poţi să o scoţi din plămâni este redusă, comparativ cu parametrii unei persoane care are plămânii sănătoşi. Deteriorarea funcţiei pulmonare afectează sănătatea generală şi calitatea vieţii.

Spirometria este un test rapid, simplu şi nedureros care îţi spune în 5 minute ce vârstă au plămânii tăi şi dacă este necesar să te adresezi medicului pentru investigaţii suplimentare.

Alimentaţia în cazul problemelor articulare

Friptură, carne la grătar şi cartofi prăjiţi - din când în când toţi le mâncăm cu plăcere. Însă oricât de gustoase ar fi, aceste preparate trebuie consumate cu măsură. Carnea grasă, mezelurile, untul, smântână, slănina şi brânza, dar şi celelalte alimente de origine animală constituie un factor de risc pentru articulaţii şi procese inflamatoare dureroase, atunci când sunt consumate în cantităţi mari. Alimentele de origine animală conţin acid arahidonic, pe care organismul îl transformă în transmiţători care facilitează inflamaţiile. În plus, o alimentaţie prea bogată în grăsimi poate rezulta şi în supraponderabilitate, care la rândul ei afectează articulaţiile.

Alimentaţie sănătoasă pentru articulaţii

Cea mai bună reţetă pentru articulaţii fără probleme: multă mişcare, combinată cu o alimentaţie sănătoasă, formată din multe legume şi fructe pentru combaterea proceselor inflamatorii dureroase. Pe termen lung, un astfel de stil de viaţă v-ar putea ajuta chiar să reduceţi doza de analgezic, în cazul kilogramelor în plus, o dietă echilibrată vă poate ajuta să normalizaţi greutatea corporală şi să eliminaţi surplusul de sarcină pe care îl au de suportat articulaţiile. Supraponderabilitatea se numără printre cei mai importanţi factori de risc pentru dezvoltarea artrozei, deoarece fiecare kilogram în plus reprezintă un efort suplimentar pentru articulaţii. Nu este cazul să renunţaţi la mâncarea gustoasă.

Poliţia în acţiune

„Poliţiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş şi cei ai structurilor municipale şi orăşeneşti de poliţie rutieră au continuat acţiunile pentru prevenirea evenimentelor rutiere, precum şi pentru conştientizarea conducătorilor auto cu privire la riscurile la care se expun şi îi expun pe ceilalţi participanţi la trafic prin nerespectarea regulilor de circulaţie.

Ca urmare a abaterilor constatate, au fost aplicate 154 de sancţiuni contravenţionale în valoare totală de 51.089 lei, au fost reţinute în vederea suspendării dreptului de circulaţie 7 permise de conducere şi au fost retrase 3 certificate de înmatriculare.

Sancţiuni aplicate pentru nerespectarea regimului de pază a obiectivelor

Poliţiştii din cadrul Secţiei 1 Poliţie Piteşti au acţionat pentru prevenirea şi combaterea infracţiunilor contra patrimoniului şi au controlat trei puncte de lucru ale unor societăţi comerciale.

Cu ocazia controalelor, la toate cele trei puncte de lucru controlate s-a constatat că nu erau respectate prevederile Legii 333/2003 şi HG 301/2012.

Pentru neregulile constatate, poliţiştii au aplicat 3 sancţiuni contravenţionale, în valoare totală de 4000 de lei.

Conducea sub influenţa băuturilor alcoolice

Poliţiştii Biroului Rutier Curtea de Argeş l-au depistat pe P.I., de 38 de ani, din Curtea de Argeş, care conducea un autoturism pe str. Progresului, aflându-se sub influenţa băuturilor alcoolice.

Conducătorului auto i-au fost recoltate două probe biologice de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei.

În cauza a fost întocmit dosar penal conform art. 336 din Codul Penal.

Prejudicii recuperate de poliţişti

Poliţiştii din cadrul Secţiei 2 Poliţie Piteşti au continuat cercetările într-un dosar penal şi l-au identificat pe S.I., de 37 de ani, din Piteşti, bănuit de săvârşirea infracţiunii de furt.

Bărbatul este bănuit că, în cursul lunii noiembrie a anului 2017 ar fi sustras priectoarele montate la un autoturism parcat pe raza Municipiului Piteşti.

Prejudiciul a fost recuperat integral şi restituit părţii vătămate.

Cercetările continuă în vederea stabilirii întregii activităţi infracţionale.

UMOR LA REFLECTOR

Nivel de trai

La început de primăvară se întâlnesc doi pensionari:

- Ce mai faci?... aşa-i că şi tu aştepţi cu nerăbdare vara?

- Daaa, atunci măcar nivelul de trai va fi mai ridicat cu 50% - răspunde celălalt.

- Cum adică cu 50%?

- Păi iarna am răbdat de frig şi foame. Vara ne va fi numai foame.

Crăciun

La mijloc de decembrie trei pensionari stau la cafenea şi se uită cum ninge cu fulgi mari, iar oamenii aleargă pe stradă încărcaţi cu pachete de Crăciun. Primul zice:

- Şi totuşi, e lucru bun Crăciunul acesta...

Al doilea spune:

- Da, dar sexul e mai bun!

Al treilea spune:

- Da, dar Crăciunul este mai des.

Cele mai rapide chestii în viaţă sunt:

a) viteza sunetului;

b) viteza luminii;

c) viteza cu care închizi site-ul porno când intră cineva în cameră.

Se întâlnesc doi manageri:

- Te văd foarte supărat. S-a întamplat ceva?

- Da, soţia mi-a găsit o nouă secretară.

- Blondă sau brunetă?

- Chelă!

Un tip, rupt de beat, iese dintr-un bar. Se duce în parcare şi începe să pipăie maşinile pe plafon. Un şofer îl vede şi-l întreabă:

- Ce faci, frate, ce cauţi?

- Îmi caut maşina, zise beţivul, clătinându-se pe picioare!

- Păi şi de ce le pipăi pe plafon, ce, nu sunt toate la fel?

- Ntzzz! A mea are girofar...

De ce conducerea judeţului neglijează istoria milenară a Piteştiului?

Piteşti - o istorie milenară în date - autor Ovidiu E. Moţ

„Deşi nu se bucură încă de o monografie de amploare - singura lucrare monografică datând din 1988 - istoriografia piteşteană este departe de a fi la începuturi, fiind astăzi destul de bogată. Multe lucrări zac însă nevalorificate, aşteptând momentul favorabil pentru a putea vedea lumina tiparului. Desigur, este trist că din peisajul editorial lipseşte o mare monografie, sau că nu sunt încă reeditate unele lucrări de referinţă apărute chiar la Piteşti în perioada interbelică, sau chiar mai înainte, toate acestea căzând acum în sarcina actualilor istorici. Rămân, dar, lucrurile deja realizate!

Oraşul de negustori, sau mai degrabă târgul, situat la apus de confluenţa Argeşului şi Râului Doamnei, străbătut de pâraie precum Trivalea, Mislea, Scoroboaia sau Dârzul, oraş domnesc şi în câteva rânduri, capitală efemeră a Ţării Româneşti, spaţiu dominat de negustori bogaţi ce ridică aşezăminte religioase precum schitul Buliga, prima şcoală atestată aici pentru tinerii piteşteni, loc al unor confruntări militare şi al rezistenţei lui Carol I la 1878 împotriva puterii aliate ruseşti, oraşul ce a traversat momente fericite dar şi cumpene ale istoriei, spaţiu de desfăşurare a acţiunii romanului „Amândoi“, al lui Liviu Rebreanu, dar şi univers concentraţionar, loc ce a dat ţării multe valori, te invită acum cititorule într-o călătorie în timp.

Ce va fi bun în această lucrare, poate fi pus pe seama celor care de-a lungul timpului au avut răgazul de a consemna faptele, fără de care istoricul este obligat la un adânc proces de imaginare şi topire a rodului imaginaţiei în matriţe raţionale, iar neajunsurile acestei lucrări nu se pot datora altcuiva decât autorului.“

DECEMBRIE 2008, AUTORUL

A fi naţionalist şi naţional nu trebuie să fie o ruşine!

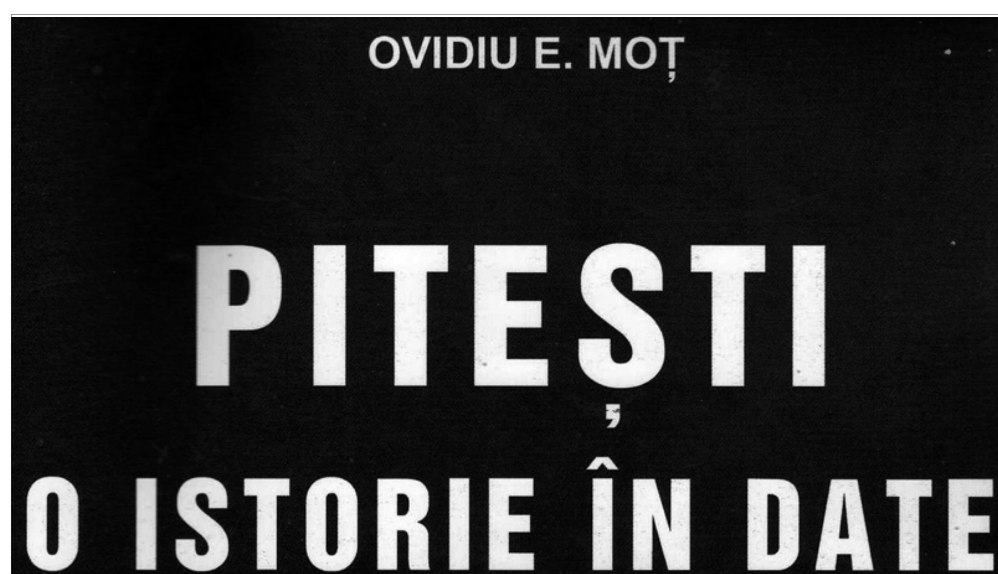
Pe timpul cât Municipiul Piteşti avea „vătaf de plai“ pe primarul Pendiuc, în anul de graţie 2008, în editura „SC Pământul ARC SRL“ a apărut, sub coordonarea redactorului de carte Jan Dumitraşcu, una dintre cele mai importante şi documentate documentare, carte de arheologie, având ca autor un important cetăţean al municipiului Piteşti care, din modestie, trăieşte „fără să facă valuri în lumea arheologilor sau a istoricilor“.

Această lucrare, de o valoare inestimabilă pentru istoriografia Municipiului Piteşti, prezintă publicului cititor, iar spre ştiinţă administraţiei publice judeţene şi de ce nu celor mai importante instituţiii ale Statului Român o dovadă „a existenţei milenare a României“, de ieri şi de astăzi.

Cartea lui Ovidiu Moţ nu este doar o înşiruire de date, ci o adevărată enciclopedie a existenţei poporului român, a existenţei statalităţii dacilor pe aceste meleaguri între Nistru şi Tisa. Este foarte grav faptul că actuala conducere a Municipiului Piteşti consideră naşterea Municipiului Piteşti doar de acum aproape 700 de ani, când în realitate, conform dovezilor arheologice prezentate de autor care, unele dintre ele, au fost cercetate şi se află chiar la Muzeul Judeţean Argeş.

O existenţă de aproape un milion de ani înainte de Hristos reprezintă nu doar o mândrie pentru piteşteni. Această mândrie trebuie să convingă locuitorii argeşeni că ei au dreptul înaintea altor popoare de pe Continentul European să-şi asume paternitatea existenţială a „genei dacice“.

Piteştenii şi argeşenii trebuie să fie mândri că gena lor datează de peste un milion de ani, iar dovezile prezentate de autor sunt deosebit de concludente. De aceea prezentăm succint, în serial, începutul dovezii existenţiale a României, care „respiră“ prin Municipiul Piteşti şi localităţile adiacente. Datorită acestui lucru este posibil ca înfiinţarea primei capitale domneşti la Curtea de Argeş şi apoi la Câmpulung, continuate cu capitala de la Târgovişte să fi avut o strânsă legătură cu primul şi al doilea război dintre daci şi romani 101-102 şi 105-106. Spunem acest lucru prin faptul că Decebal nu a fost învins definitiv de romani. Restul armatei dacice s-a retras la adăpostul codrilor Munţilor Carpaţi şi deşi au fost urmăriţi de romani, ei, în decursul celor două secole de stăpânire vremelnică a romanilor, până în apropierea anului 271, au vieţuit şi au păstrat gena dacică până în zilele noastre. Iar această genă se va păstra atât cât va trăi poporul român, datorită faptului că gena, aşa cum spune Biblia, ea nu dispare, ea doar se transformă, conform principiului fizicii: „nimic nu se pierde, totul se transformă“. Chiar Biblia, mai nouă chiar decât descoperirile lui Ovidiu E. Moţ, precizează înainte de descoperirea savanţilor Lavoisier şi Lomonosov din sec. VII: „din pământ te-ai născut, (atomul şi molecula descoperite mai târziu), în pământ te vei duce“. Cele precizate în cartea sa, pe

care Primăria Piteşti şi conducerea judeţului au datoria să o reediteze într-un număr mare de exemplare, sunt deosebit de concludente având în vedere că descoperirile făcute în dreapta şi în stânga Argeşului prin numeroase unelte de silex între anii 12.000-10.000 înainte de Hristos dă trăinicia acestor afirmaţii.

Spaţiul nu ne permite să prezentăm publicului importantele dovezi datând de acum 800 de ani înainte de Hristos prin necropele şi monedele greco-macedoniene de argint şi bronz emise în sec. IV înainte de Hristos.

De aceea credem că este de datoria actualului Consiliu Local al Municipiului Piteşti, al actualului Consiliu Judeţean şi chiar a celorlalte consilii orăşeneşti şi judeţene să facă tot ce este posibil, prin demersuri mediatice pentru ca vechimea milenară a naţiunii române, dovedită arheologic în Argeş, să fie cunoscută în toată lumea şi nu numai în Europa. De aceea credem că modul tendenţios prin care însăşi unii politicieni din Parlamentul României denigrează existenţa milenară a pământului românesc, considerând că noi, românii, suntem la coada Europei. Iar, în consecinţă, după unii membrii ai partidului nou înfiinţat, cu banii lui Soroş de un aşa-zis român care poarttă numele de „Nicuşor“ ar trebui să dea de gândit celor 500 de parlamentari, şi de ce nu celor 32 de europarlamentari care „huzuresc“ pe munca milioanelor de români care au construit fabrici şi uzine care în prezent au fost dărâmate iar pe resturile lor s-au îmbogăţit marile firme multinaţionale.

Acestea sunt considerentele foarte importante pentru a ne mândri că suntem români, să nu ne fie ruşine că ne apărăm naţiunea. Aceasta pentru că cei care s-au născut pe aceste meleaguri au datoria milenară de a fi „naţionalişti“. De aceea nu trebuie să-ţi fie ruşine că eşti naţionalist, având în vedere faptul că toate ţările din lume se mândresc cu titulatura de „naţionalist“, mai puţin unii conducători politici din România încearcă mediatic să diminueze principiul de a fi naţional şi naţionalist.

ZIUA CULTURII NAŢIONALE SERBATĂ CU FAST LA „FUNDAŢIA CULTURALĂ ILFOVEANU“

În data de 15 Ianuarie 2018, când românii serbează „ZIUA CULTURII NAȚIONALE“, ziua de naştere a poetului MIHAI EMINESCU, zi care se identifică cu ziua culturii naționale, Asociația Județeană ARGEŞ „BASARAB I“ a CADRELOR MILITARE ÎN RETRAGERE şi REZERVĂ, în parteneriat cu CERCUL MILITAR PITEŞTI şi „FUNDAȚIA CULTURALĂ ILFOVEANU“, au organizat o manifestare cultural artistică dedicată marelui poet național dar şi zilei culturii naționale a României.

Deschiderea evenimentului a fost făcută de Preşedintele Asociației Județene Argeş „BASARAB I“ a C.M.R.R. - col.(r) ILIE STOICA, împreună cu col.(r) ION CATINCA şi ceilalți membri ai biroului de conducere ai asociației. La eveniment, a participat şi Preşedintele Asociației Veteranilor de Război din Argeş, col. (r) Alexandru Țînțarcu. Manifestarea s-a desfăşurat în prezența unui numeros public „elitist“, reprezentat de ofițeri în rezervă şi retragere, cunoscători ai evenimentului sărbătorit, iubitori ai celui mai mare poet al neamului românesc din ultimii 200 de ani - poetul Mihai Eminescu. Gazda acestui eveniment a fost „FUNDAȚIA CULTURALĂ ILFOVEANU“ reprezentată de doamna Maria Lina - Director executiv care a fost o gazdă de o amabilitate deosebită. În sala aproape plină a Fundației Culturale Ilfoveanu participanții au fost impresionați de modul în care este organizat şi aranjat în cele mai mici amănunte obiectele expuse, dovedind un rafinament deosebit. Trebuie precizat un fapt important care a stat la baza creerii locului în care se desfăşoară acest obiectiv cultural important apărut în Municipiul Piteşti. Acest lucru este determinat de investiția-donație făcută de directorul general al SC Subansamble Auto Argeş - Piteşti, una dintre cele mai mari societăți care contribuie esențial la dezvoltarea industriei auto în România. Domnia sa a donat construcția cunoscută ca „fostele Băi Comunale“, Fundației Culturale Ilfoveanu, contribuind de asemeni la cheltuielile ocazionate de aranjarea obiectivului cultural nominalizat.

Dacă am vorbit de sponsori, obligatoriu trebuie să trecem în revistă acest prim eveniment desfăşurat la fundație, aproape la deschiderea ei. Putem spune fără să greşim că ziua de 15 ianuarie 2018 va fi un moment de referință în viața culturală a Municipiului Piteşti care s-a îmbogățit prin existența acestei „fundații - muzeu“ care a început cu ziua de 15 ianuarie 2018, ziua de naştere a marelui nostru poet național, sărbătorit, aşa cum spune însuşi poetul „de la Nistru şi până la Tisa“. Aceasta include şi Basarabia şi chiar o parte din Câmpia Panoniei, unde trăiesc în partea de Est a Ungariei o importantă comunitate de români, care îl iubesc şi ei pe Eminescu.

În continuarea desfăşurării evenimentului au luat cuvântul şi au vorbit despre viața marelui poet MIHAI EMINESCU: d-na ing. MIHAELA NEACŞU – bibliotecar la Cercul Militar Piteşti, dnul. CONSTANTIN BĂJENARU, d-nul CONSTANTIN SAMOILĂ, iar Corul Veteranul „MIHAI VITEAZUL“ al Cercului militar Piteşti, a prezentat un bogat program de cântece patriotice conduse cu măiestrie de bagheta dirijorului col.(r) NICOLAE PERNIU. Corul a cântat şi ne-a desfătat mințile pe versurile minunate ale poetului MIHAI EMINESCU.

Au recitat din poeziile lui Mihai Eminescu: prof. Cornelia Ghinea, Ion Sibiceanu, preot Nicolae Ionescu, Constantin Samoilă, Constantin Băjenaru.

Asociația Organizația Județeană Argeş „Basarab I“ a cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere- respectiv col.(r) ILIE STOICA a înmânat o „DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ“ , „FUNDAȚIEI CULTURALE ILFOVEANU“, pentru păstrarea şi promovarea valorilor culturii naționale româneşti şi organizării excelente a manifestării din 15 ianuarie 2018 dedicat poetului național MIHAI EMINESCU.

La sfârşitul manifestării, în încheiere, doamna director Maria Lina, într-o scurtă alocuțiune, a informat auditoriul despre creerea acestui minunat centru de cultură în municipiul Piteşti la care au contribuit esențial, aşa cum precizam la început omul de afaceri, domnul Gheorghe Badea, un prieten vechi şi de nădejde a artistului plastic domnul Ilfoveanu.

Cei doi prieteni, COLECȚIONARUL GHEORGHE BADEA şi ARTISTUL SORIN ILFOVEANU şi-au unit gândurile şi forțele, iar ideile lor au dat naştere la PITEŞTI acestui obiectiv de cultură numit FUNDAȚIA CULTURALĂ ILFOVEANU, care va avea un cuvânt greu de spus în promovarea culturii în municipiul Piteşti şi chiar în județul Argeş

Artistul Sorin Ilfoveanu, este un fericit. Toată familia lucrează, concepe şi crează.

Nici omul de afaceri Gheorghe Badea nu lucrează de unul singur. Este ajutat în proiectele sale de cei doi fii. Ce familii minunate. Luați aminte: Adevărat este proverbul: „OMUL SFINȚEŞTE LOCUL“.

Iar ca mesaj de sfârşit al reporterului adresat organizatorilor „Să ne trăiți şi să bucurați sufletele argeşenilor, care sunt mândri de voi“.

NUŞA CANTEMIR, REPORTER DIN PARTEA ZIARULUI REFLECTOR ARGEŞEAN ŞI MEMBRU AL ASOCIAŢIEI „CULTUL EROILOR“ ARGEŞ

Armata Chinei iese din amorţeală

Preşedintele Chinei a cerut armatei să fie pregătită de război

În cadrul unui discurs fără precedent, preşedintele chinez Xi Jinping s-a adresat în faţa a peste 7.000 de soldaţi şi a cerut armatei să fie pregătită pentru război şi să nu se teamă de moarte.

2018 începe în China cu exerciţii militare de mare anvergură sub comanda lui Xi Jin Ping. Xi Jin Ping deţine funcţiile de preşedinte a Republicii Populare Chineze, secretar general al Partidului Comunist şi comandant suprem al forţelor armate. Cu cele **2,3 milioane** de cadre active, Armata Populară de Eliberare este cea mai numeroasă armată a lumii. Xi Jin Ping s-a adresat forţelor armate de la o bază militară din provincia Hubei, nordul Chinei, în faţa a 7 mii de soldaţi şi 300 de vehicule de luptă. **Ordinele au fost transmise televizat, concomitent în peste alte 4000 de baze, unde întreaga armată a fost mobilizată să asculte.**

Conducătorul chinez a ordonat ca armata să fie permanent pregătită de război, intensificând antrenamentele realiste si sa fie gata de lupta. Soldaţii l-au aplaudat pe Xi Jin Ping şi au jurat în faţa drapelului naţional să îi asculte ordinele fără nicio ezitare. Alături de restul Comitetului Militar Central, Xi Jin Ping a comandat diferite exerciţii militare desfăşurate în întreaga ţară, precum exerciţii de debarcare pe coasta de Sud, simulări de luptă aeriană şi lansări de rachete. Aceasta **a fost pentru prima dată în istoria Republicii Populare când Comitetul Militar Central a mobilizat întreaga armată.** „Personalul militar nu ar trebui să se teamă de greutăţi sau de moarte.

Ofiţerii şi soldaţii ar trebui să fie îngrijiţi în mod generos, în timp ce **stilurile de lucru nedorite şi corupţia ar trebui să fie restricţionate cu hotărâre"**, a spus preşedintele chinez. Comandantul suprem a cerut armatei să consolideze pregătirea militară orientată spre luptă şi să se concentreze asupra mijloacelor de război de înaltă tehnologie. „Creaţi o forţă de elită, puternică, care să fie întotdeauna pregatită pentru luptă, capabilă să fie sigură de victorie, pentru a îndeplini sarcinile atribuite de Partid şi de oamenii din noua eră. O atenţie deosebită ar trebui acordată digitalizarii, astfel încât să fie promovate talente militare de înaltă clasă", a continuat Xi Jinping. De la preluarea mandatului, în 2012, Xi Jinping a militat pentru dezvoltarea capacităţilor armatei chineze, care este în prezent cea mai mare din lume din punct de vedere numeric (2.285.000 - personal activ). **Tensiunile militare din Asia cresc în intensitate** odată cu conflictul dintre Coreea de Nord şi SUA, disputele teritoriale sino-japoneze din Marea Chinei de Est, problematica suveranităţii asupra Insulelor din Marea Chinei de Sud şi conflictul de graniţă sino-indian. China face mari eforturi de modernizare şi dezvoltare a capacităţilor, intenţionând să modernizeze armata complet până în 2035.

În 2017, China a inaugurat în Djibouti prima bază militară în afara graniţelor. Tot în anul 2017, a dat în folosinţă al doilea portavion, de altfel primul construit în ţară. Se lucrează deja şi la al treilea vas din aceeaşi categorie. Armata se doreşte a fi mai suplă, eficientă şi versatilă, operându-se reduceri drastice de personal. Structurile de comandă sunt reorganizate şi se luptă împotriva corupţiei. Se pune accentul pe intensificarea exerciţiilor realiste de luptă, întrucât **armatei chineze îi lipseşte orice experienţă de război în ultimele patru decenii**. Profesorul american, specialist în probleme de apărare şi securitate naţională, **Robert Farley,** a enumera într-un articol publicat în The National Interest **cinci regiuni în care în anul 2018 s-ar putea declanşa cel de-al treilea război mondial.**

El susţine că există mari şanse pentru unui conflict în **Taiwan.** Recent, diplomatul chinez, Li Kexin, a declarat că Beijingul „va uni Taiwanul" cu ajutorul forţelor armate în ziua în care navele americane vor acosta pe insulă. În acelaşi timp, SUA şi-au intensificat activitatea militară în regiune, împotriva căreia se pronunţă China. În afară de aceasta, Washingtonul şi-a sporit livrările de arme în Taiwan. „Relaţiile, care necesită previzibilitate şi o diplomaţie atentă din partea unor actori atât de importanţi precum China şi SUA, par să fie aruncate în zona incertitudinii, ceea ce poate duce la provocarea unui conflict de proporţii", consideră Farley. Unul dintre proiectele majore legate de viitorul Chinei în acest secol, promise de liderul de la Beijing Xi Jinping, vizează dezvoltarea până în 2050 a unei armate de talie mondială. În discursul său din octombrie 2017, în cadrul celui de-al 19-lea Congres al Partidului Comunist Chinez, preşedintele Xi Jinping a declarat că ţara sa are nevoie de o armată pregătită oricând să lupte şi să câştige războaie, subliniind faptul că **latura militară va căpăta un rol proeminent în politica externă a Beijingului**. „Xi a promis că va construi o armată de talie mondială până în 2050. Astfel el a recunoscut că în acest moment China nu are o armată de talie mondială şi nu va avea una pentru cel puţin încă o generaţie. Crearea unei armate de talie mondială va necesita investiţii imense, iar angajarea unor astfel de investiţii în timp ce transferul de avuţie e în curs şi în timp ce se încearcă construirea unei economii vaste bazate pe tehnologie este posibilă — există sinergii până la urmă—, dar şi plină de pericol", scria într-o analiză din octombrie 2017 specialistul în geopolitică George Friedman.

Un think tank din Statele Unite a dat publicităţii în decembrie o serie de imagini din satelit care surprind, pe un segment de timp de mai multe luni, depozite de muniţii proaspăt construite, staţii radar şi stocuri de combustibil în Marea Chinei de Sud. China a construit facilităţi militare ale căror mărime depăşeşte de patru ori Palatul Buckingham, depozitele fiind amplasate pe o salbă de insule contestate de mai multe state în Marea Chinei de Sud. Raportul elaborat de think tank-ul american Center for Strategic and International Studies (CSIS) descrie această pepinieră de armament ca fiind începutul unei „crize cu încetinitorul" într-una dintre cele mai fierbinţi dispute teritoriale de pe planetă. Vorbim despre o infrastructură militară care se întinde pe 29 de hectare, inclusiv depozite de muniţii, magistrale de senzori, sisteme radar şi amplasamente pentru lansatoare de rachete. Disputa din Marea Chinei de Sud are următorii protagonişti: **China vs. Taiwan,** care îşi dispută în întregime suprafaţa maritimă; **Indonezia, China şi Taiwan** – dispută asupra apelor la nord-est de Insulele Natuna; **Filipine, China şi Taiwan** – dispută asupra recifului Scarborough Shoal; **Vietnam, China şi Taiwan** – dispută asupra Insulelor Spratly; **China, Taiwan şi Vietnam** – dispută asupra Insulelor Paracel; **Malaezia, Cambodgia, Thailanda şi Vietnam** – dispută asupra unor anumite arii din Golful Thailandei; **Singapore şi Malaezia** – dispută asupra Strâmtorilor Johor şi Singapore.

Pentru a înţelege ascendentul dorit de China în arena mondială, trebuie să „pricepem **trei chestiuni**" legate de strategia militară chineză, este de părere Oriana Skylar Mastro, expertă din cadrul American Enterprise Institute.

1. Cea mai bună caracterizare a viziunii militare a Chinei este aceea a unei **strategii regionale de proiectare a puterii**. „În această situaţie, armata se va schimba dintr-o forţă bazată la nivelul solului într-o forţă personalizată, cu o flotă aeriană de înaltă tehnologie şi cu o marină capabilă să proiecteze putere dincolo de graniţele unei ţări", incluzând noi punţi de influenţă – aeriană şi maritimă. În această logică strategică, obiectivul este acela de mobiliza armata **pentru protejarea intereselor naţioanle ale Chinei în întreaga regiune,** modelând „deciziile actorilor regionali" şi, per total, întreaga arhitectură regională de securitate.

2. În prezent, China nu deţine detenta militară necesară pentru a putea face tranziţia spre o „strategie regională de hegemonie". „O **strategie militară naţională de hegemonie regională** duce cu un pas mai departe proiecţiile de putere, **spre excluderea activităţilor militare ale altor ţări"**, spune Mastro. În cazul Chinei, în şahul dominaţiei militare, acest lucru se traduce în necesitatea adoptării unei strategii militare care **să permită Beijingului să împingă armata americană în afara Asiei de Est**. Acesta este nucleul preferat al Chinei, dar care ar putea declanşa „un conflict militar major" cu SUA, situaţie în care, acum, Beijingul ar suferi o înfrângere devastatoare. De asemenea, într-o astfel de ecuaţie, China ar trebui să convingă Australia, Japonia, Coreea de Sud, Filipine şi Thainlanda să-şi abroge alianţele cu Statele Unite – „un lucru puţin probabil".

3. Chiar dacă în acest moment **capacităţile militare ale Chinei nu pot proiecta putere la nivel global,** „strategia sa militară actuală are câteva aspecte globale", atrage atenţia Oriana Skylar Mastro. După două decenii în care bugetul apărării a crescut cu peste 10% pe an, creşterea a scăzut la 7,6% în 2016, respectiv 7% în 2017. Un buget generos, al doilea cel mai mare al lumii, care îi oferă Chinei din ce în ce mai multă încredere regională. **Nu s-ar putea spune că supremaţia militară este prioritatea zero a conducătorilor chinezi**, având în vedere dimensiunea economiei şi procentul alocat armatei. Cheltuielile cu destinaţie militară reprezintă doar 1,9% din PIB-ul Chinei, un procent mic comparativ cu 5,3% în Rusia şi 3,3% în SUA. Având în vedere că **bugetul apărării alocat în SUA este de 3 ori mai mare decât al Chinei şi depăşeşte bugetul însumat al Chinei, Rusiei şi al următoarelor şase ţări,** China nu îşi poate propune să se constituie într-un adversar militar global pentru SUA în viitorul previzibil.

SURSA: VIORICA MARIN - ADEVARUL INTERNATIONAL

Guvernanţi, salvaţi şi sprijiniţi cartea şi presa scrisă!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ARGEŞUL“

Obligaţie pentru cei cu venituri extrasalariale

Dacă o persoana fizică din Argeş realizează venituri extrasalariale anuale care depăşesc 22.800 lei, adică 12 salarii minime pe economie, trebuie ca până pe 31 ianuarie să trimită la Fisc o proiecţie a câştigurilor viitoare, proiecţie realizată pe baza veniturilor din 2017 (Declaraţia 600). În baza acesteia, Fiscul îi va trimite înapoi declaraţia 610 pentru stabilirea cuantumului contribuţiilor sociale şi de sănătate pe care contribuabilul trebuie să le plătească în 2018. În acest fel, nicio formă de investiţie financiară nu scapă de plata contribuţiilor. Persoanele fizice care realizează venituri lunare din activităţi independente sub nivelul salariului minim brut pe ţară (1.900 lei) nu vor avea obligaţia să plătească CAS şi CASS, însă vor putea opta pentru plata contribuţiei, în aceleaşi condiţii prevăzute pentru cei care au obligaţia plăţii contribuţiei. Odată exprimată opţiunea, ea va fi obligatorie pentru întregul an fiscal.

(C.D.)

Nu ne mai amânaţi autostrada!

La începutul acestui an, oficialii CNAIR urmează să anunţe firmele care se vor ocupa de proiectarea şi construcţia loturilor 1 şi 5 din cea mai aşteptată autostradă pentru români: Piteşti-Sibiu. Cu un cost de 3,3 miliarde euro, autostrada va închide Coridorul Pan-European, Constanţa-Bucureşti-Piteşti-Sibiu-Deva-Timişoara-Arad. Cei aproximativ 123 km de autostradă care vor traversa Carpaţii ar putea fi gata cel mai devreme în 2023. O sugestie pentru guvernanţi: gata cu amânările! Ne-am săturat de promisiuni şi de morţi pe şoselele care abia mai fac faţă traficului infernal!

CLAUDIU DIŢA

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Blocaj investiţional la Ştefăneşti din cauza neînţelegerilor dintre primar, viceprimar şi consilierii PSD

Situaţie alarmată în oraşul Ştefăneşti în ceea ce priveşte investiţiile din loca¬litate. Şi asta deoarece 165 de miliarde de lei vechi au rămas necheltuite din cauza neînţelegerilor dintre primar si consilieri. Primăriţa Jenica Dumitru aruncă pisica în curtea consilierilor locali pe care îi acuza că nu ştiu despre ce este vorba în localitate şi că nu sunt de acord cu proiectele dumneaei, iar con¬silierii susţin că toate proiectele iniţiate de primar au trecut de Consiliul Local. De cealaltă parte, viceprimarul Ion Mihalcea spune că la mijloc ar fi consilierul personal al primarului şi anume Lavinia Năstase, cea care ar fi asmuţit-o pe primăriţă asupra lor. Am luat legătura cu toate părţile beligerante, solicitând puncte de vedere despre acest caz primăriţei Jenica Dumitru, vicelui Ion Mihalcea şi consilierilor locali Dorin Mihail Bărbuceanu (PNL) şi Nicolae Voiculescu (PSD).

„Consilierii nu au viziuni şi nu înţeleg despre ce e vorba în localitatea asta“

Jenica Dumitru, primar: „Nu vreau să co¬mentez despre asta. Aştept prima şedinţă de Consiliu să văd cum se comportă consilierii. Eu am foarte multe iniţiative şi vreau să fac foarte multe proiecte cu care ei nu sunt de acord. Asta e problema! Nu au viziuni şi nu înţeleg despre ce e vorba în localitatea asta. Nu putem să dez¬voltăm aşa... Menţionez câteva proiecte: gaze în toate satele, achiziţionarea stadionului Dacia Renault din Ştefăneşti, Ziua Oraşului, Centrul Cultural Ştefăneşti, asfaltările de străzi, care momentan se votează discreţionar. Comisia de disciplină nu reuşesc să o pun pe picioare dato¬rită opoziţiei unor angajaţi. Site-ul primăriei a fost făcut cu greu şi cu multă opoziţie...“.

Ziarul „ANCHETA“

În războiul dintre preşedintele de partid şi premier,

PSD Argeş s-a aliniat în spatele lui Liviu Dragnea

Săptămâna trecută, ceea ce se preconiza încă de anul trecut referitor la relaţia dintre premierul Mihai Tudose şi Dragnea & Co a devenit o certitudine, între palatul Victoria şi liderul PSD intervenind o fractură ce pare din ce în ce mai greu de remontat. Lucrurile au escaladat pe fondul conflictului dintre premier şi ministrul de Interne, Carmen Dan, perce¬pută ca fiind protejata de suflet a lui Dragnea, după ce, în contextul scandalului poliţistului pedofil, premierul a acuzat-o de minciună şi a anunţat-o că îi acceptă demisia de onoare, iar aceasta i-a replicat că are mandatul de ministru girat de partid, singura entitate care poate să îi ceară plecarea din funcţie.

Pe fondul scandalului izbucnit, mai multe organizaţii au ridicat problema retragerii susţinerii partidului faţă de premierul Tudose, vorbindu-se făţiş despre posibilitatea ca PSD să-şi demită cel de-al doilea premier în actualul mandat, pe motiv de nesupunere, la pachet cu acuzaţiile că acesta ar fi omul serviciilor. În condiţiile în care Liviu Dragnea pare să aibă ghinion şi mână proastă, punând doi prim-miniştri din „statul paralel“, se anunţă o perioadă tensionată la nivelul politicii din Capitală, în care părerile pro şi contra schimbării prim-ministrului fluctuează de la o zi la alta. Raportat la Organizaţia Argeş, săptămâna trecută, mai mulţi membri ai acestei structuri au lansat diferite opinii şi poziţii, atât din proprie iniţiativă, cât şi ca răspuns la întrebările fireşti ale jurnaliştilor.

(NADIA CIOCHINĂ)

Ziarul „ANCHETA“

Gaşca Ducelui a câştigat războiul din PSD pentru Direcţia Agricolă

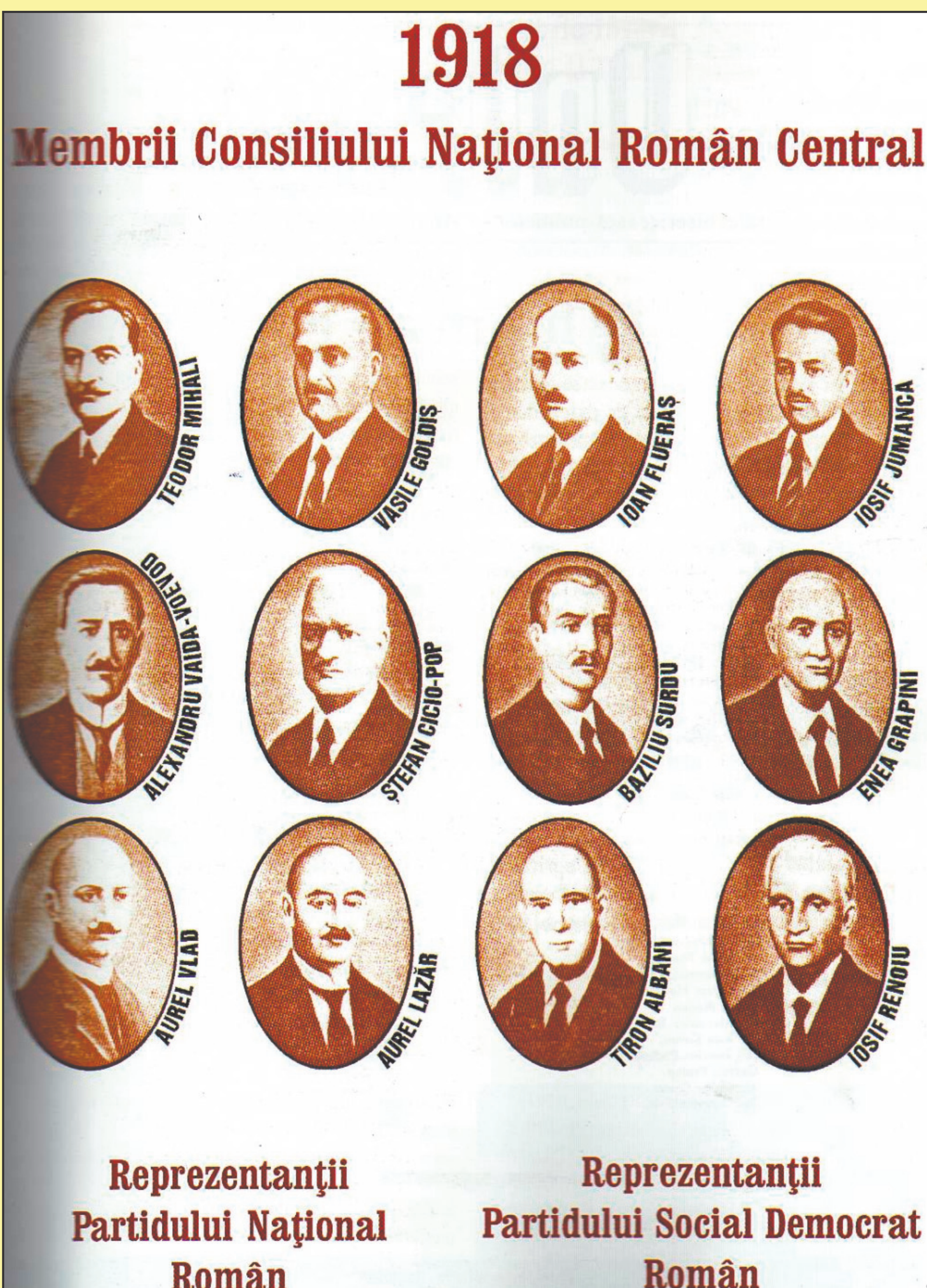
Rămas vacant în urma ieşirii la pensie a liberalului Corneliu Vasilescu, postul de director al Direcţiei Agricole Argeş a trezit orgolii mari în interiorul PSD. Aşa cum era de aşteptat, odată ce liberalii au cedat postul, social-democraţii care stăteau cu dinţii la gard sperând să pună mâna pe el au ieşit la atac, din toată această luptă rezultând un adevărat război intern în PSD Argeş, cei care emiteau pretenţii pentru a-şi impu¬ne oamenii poziţionându-se în două tabere: una condusă de primarul Ion Dumitru de la Albota, care îl susţinea pe adjunctul Vasile Roman, şi alta avându-l ca lider pe Gheorghiţă Boţârcă, primarul oraşului Topoloveni, care îl dorea la conducere pe vene¬ticul Eugen Dulică. Astfel, în această luptă, s-au consumat mai multe bătălii, până acum niciuna din tabere nefiind câştigătoare, şi asta pentru că ministrul Agriculturii, Petre Daea, le-a suflat caşcavalul de sub nas, delegând-o pe Petra Ochişor de la Giurgiu să preia mandatul de interi¬mar. La începutul acestui an, Petra Ochişor s-a întors de unde venise, iar săptămâna trecută a venit un nou ordin de ministru care îl numeşte pe adjunctul Vasile Roman în funcţia de director general al Direcţiei Agricole Argeş. Astfel, cel puţin după con¬sumarea acestui episod, din acest război furibund pentru supremaţia Direcţiei Agrico¬le învingător a ieşit - cel pu¬ţin deocamdată - Ducele de Albota, cu şanse reale pentru Vasile Roman de a-şi conso¬lida interimatul şi cu un con¬curs, imediat ce acesta va fi organizat.

(ALIN MORARU)

Ştiaţi că?

Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 a fost făcută de două partide: Partidul Social Democrat Român (actualul PSD) şi Partidul Naţional Român (actualul PRM)

Probabil că foarte puţini dintre români, deşi ne aflăm în pragul desfăşurării marelui eveniment al Unirii Principatelor Române din 1959, înfăptuită de colonelul Al.Ioan Cuza şi „Parlamentele celor două Principate", cunosc că marea unire de la 1918 a fost făcută prin aportul esenţial al celor două partide nominalizate în titlu. Documentele pe care le prezentăm sunt publicate în paginile celei mai documentate reviste de istorie a românilor editată cu sârg de „Fundaţia Alba Iulia 1918 pentru unitatea şi integritatea României". La acest act fundamental trebuie să precizăm că a stat interesul şi devotamentul unei mari părţi a populaţiei de origine ungurească din Transilvania. Aceştia, într-un elan deosebit, au editat în noiembrie 1918 la Arad, „Manifestul al marelui sfat al naţiunii Române din Ungaria şi Transilvania", semnat de dr. Gh. Crişan ca secretar, iar ca preşedinte dr. Ştefan C. Pop. Această proclamaţie s-a adresat opiniei publice internaţionale, aducând la cunoştinţă că românii şi celelalte naţionalităţi din Transilvania şi-au luat soarta în propriile mâini şi vor apăra drepturile naţionale cu preţul vieţii, dacă va fi cazul. În aceste condiţii, este de neânţeles, cum în ultimii ani, s-a realizat dezbinarea dintre populaţia românească din Transilvania şi populaţia de origine maghiară, ajungându-se în anul 1990 la marile tulburări de la Târgu Mureş. Spaţiul nu ne permite să trecem în revistă modul de desfăşurare a evenimentelor unirii, cert este că în numărul 77 al revistei DACOROMANIA sunte prezentate documente clare şi fără echivoc cu privire la adeziunea tuturor minorităţilor de pe teritoriul României în vederea creării statului român „România Mare", vis la care au visat înaintaşii transilvăneni Avram Iancu, Horea, Cloşca şi Crişan, precum şi revoluţionarii paşoptişti conduşi de Bălcescu. În aceste condiţii, la această dată, s-a împlinit visul de secole al domnitorului oltean Mihai Viteazu care, prin exemplul său, s-a încoronat în anul 1600 la Alba Iulia. De aceea, considerăm că în prezent întreaga noastră populaţie trebuie să aducă un omagiu reprezentanţilor celor două partide, uniţi în „Consiliul Naţional Român Central", care chiar cu preţul vieţiia înfăptuit actul de la 1 Decembrie 1918. Ne punem întrebarea firească, unde sunteţi voi, urmaşi ai Partidului Social Democrat Român şi ai Partidului naţional Român? Ieşiţi la luptă pentru apărarea Naţiunii Române din rândul cărora fac parte şi cele 18 minorităţi.

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 336 DIN 28 NOIERMBRIE - 5 DECEMBRIE 2016